

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums
2019. gada 3. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 187/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 187/02	Lieta C-377/16: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. marta spriedums — Spānijas Karaliste/Eiropas Parlaments (Prasība atcelt tiesību aktu — Valodu lietojums — Līgumdarbinieku atlases procedūra — Uzaicinājums izteikt ieinteresētību — Autovadītāji — I funkciju grupa — Valodu zināšanas — Atlases procedūras 2. valodas izvēles ierobežošana ar angļu, franču un vācu valodu — Saziņas valoda — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumi — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība — Diskriminācija valodas dēļ — Pamatojums — Dienesta intereses)...	2
2019/C 187/03	Lieta C-405/16 P: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums — Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Komisija (Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas piešķirts ar noteiktām grozītā Vācijas likuma par atjaunojamiem energoresursiem (2012. gada EEG) tiesību normām — Atbalsts EEG elektroenerģijas ražotājiem un EEG piemaksas samazinājums energoietilpīgajiem lietotājiem — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Jēdziens “valsts atbalsts” — Priekšrocība — Valsts līdzekļi — Valsts kontrole pār līdzekļiem — Elektroenerģijas patēriņa nodevai pielīdzināms pasākums)	3

2019/C 187/04	<p>Lieta C-620/16: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika (Valsts pienākumu neizpilde — LESD 258. pants — Lēmums 2014/699/ES — Lojālas sadarbības princips — LES 4. panta 3. punkts — Pieņemamība — Pārmestās rīcības sekas argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās — Seku uz Savienības starptautiskās rīcības vienotību un saskanību turpināšanās — Pasākumu, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi argumentētā atzinuma izpildei, pietiekamība — Vācijas Federatīvās Republikas balsojums pret Savienības nostāju Lēmumā 2014/699/ES Starptautisko dzelzceļa pārvadājumu starpvaldību organizācijas (OTIF) Revīzijas komitejas 25. sesijā un minētās dalībvalsts iebildumi pret šo nostāju un pret šajā lēmumā paredzētajiem balsstiesību izmantošanas noteikumiem)</p>	3
2019/C 187/05	<p>Lieta C-621/16 P: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. marta spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika, Lietuvas Republika (Apelācija — Valodu lietojums — Atklātie konkursi administratoru pieņemšanai darbā — Paziņojums par konkursu — Administratori (AD 5) — Administratori (AD 6) datu aizsardzības jomā — Valodu zināšanas — Konkursu 2. valodas izvēles ierobežošana ar angļu, franču un vācu valodu — Saziņas valoda ar Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumi — Diskriminācija valodas dēļ — Pamatojums — Dienesta intereses — Pārbaude tiesā)</p>	4
2019/C 187/06	<p>Lieta C-680/16 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o./Eiropas Komisija (Apelācija — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — 30. panta 1. punkts — Cilvēkiem paredzēto zāļu komiteja — Vēršanās komitejā, kas pakļauta nosacījumam, ka iepriekš nav ticis pieņemts valsts lēmums — Aktīvā viela estradiols — Eiropas Komisijas lēmums, ar kuru dalībvalstīm noteikts atsaukt un grozīt valsts tirdzniecības atļaujas lokālai lietošanai paredzētām zālēm ar estradiola koncentrāciju 0,01 masas procenti)</p>	5
2019/C 187/07	<p>Apvienotās lietas C-70/17 un C-179/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. marta spriedums (Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Abanca Corporación Bancaria SA/Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA/Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 93/13/EEK — 6. un 7. pants — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Hipotekārā aizdevuma līguma noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu — Noteikuma daļēja negodīguma atzīšana — Valsts tiesas pilnvaras, ja ir spēkā noteikums, kas ir atzīts par “negodīgu”— Negodīga noteikuma aizstāšana ar valsts tiesību normu)</p>	6
2019/C 187/08	<p>Lieta C-127/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Transports — Direktīva 96/53/EK — Starptautiskā satiksme — Transportlīdzekļi, kas atbilst šajā direktīvā norādītajām svāra un gabarītu robežvērtībām — Šādu transportlīdzekļu, kas reģistrēti vai laisti ekspluatācijā kādā dalībvalstī, izmantošana citas dalībvalsts teritorijā — Īpašās atļaujas sistēma — 3. un 7. pants — 2003. gada Pievienošanās akts — Pārejas noteikumi — XII pielikuma 8. punkta 3. apakšpunkts)</p>	7
2019/C 187/09	<p>Lieta C-163/17: Tiesas (virs palāta) 2019. gada 19. marta spriedums (Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Abubacarr Jawo/Vācijas Federatīvā Republika (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Dublinas sistēma — Regula (ES) Nr. 604/2013 — Pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana uz dalībvalsti, kura ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu — Jēdziens “bēgšana”— Pārsūtīšanas termiņa pagarināšanas kārtība — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pants — Nopietns necilvēcīgas un pazemojošas attieksmes risks patvēruma procedūras rezultātā — Starptautiskās aizsardzības saņēmēju dzīves apstākļi minētajā dalībvalstī)</p>	7
2019/C 187/10	<p>Lieta C-236/17 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums — Canadian Solar Emea GmbH u.c./Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija (Apelācija — Dempings — Ķīnas izcelsmes vai no Ķīnas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) imports — Galīgais antidempinga maksājums — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 3. panta 7. punkts — 9. panta 4. punkts — Regulas (ES) Nr. 1168/2012 piemērojamība laikā)</p>	9

2019/C 187/11	Lieta C-237/17 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc./Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija (Apelācija — Subsīdijas — Ķīnas izcelsmes vai no Ķīnas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) imports — Galīgais kompensācijas maksājums — Regula (EK) Nr. 597/2009)	9
2019/C 187/12	Apvienotās lietas C-266/17 un C-267/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17)/Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus — Regula (EK) N. 1370/2007 — 5. panta 1. un 2. punkts — Tiesā piešķiršana — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu, izmantojot autobusu un tramvaju, līgumi — Nosacījumi — Direktīva 2004/17/EK — Direktīva 2004/18/EK)	10
2019/C 187/13	Apvienotās lietas C-297/17, C-318/17, C-319/17 un C-438/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 19. marta spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim u.c. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17)/Vācijas Federatīvā Republika, Vācijas Federatīvā Republika/Taus Magamadov (C-438/17) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai — Direktīva 2013/32/ES — 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Dalībvalsts iestāžu lēmums noraidīt patvēruma pieteikumu kā nepieņemamu citā dalībvalstī iepriekš piešķirtas alternatīvās aizsardzības dēļ — 52. pants — Šīs direktīvas piemērošanas joma ratione temporis — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. un 18. pants — Sistēmiskas nepilnības patvēruma piešķiršanas procesā šajā citā dalībvalstī — Patvēruma pieteikumu sistemātiska noraidīšana — Reāls un pierādīts risks tikt pakļautam necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei — Alternatīvās aizsardzības saņēmēju dzīves apstākļi pēdējā minētajā dalībvalstī)	11
2019/C 187/14	Apvienotās lietas C-350/17 un C-351/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-351/17) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1370/2007 — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus — 5. pants — Sabiedrisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana — 5. panta 2. punkts — Tiesā piešķiršana — Jēdziens “iekšējo pakalpojumu sniedzējs” — Iestāde, kas veic analogisko kontroli — 8. panta 2. punkts — Pārejas noteikumi — Tiesas piešķiršanas termiņa beigas)	13
2019/C 187/15	Lieta C-427/17: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums — Eiropas Komisija/Irija (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu savākšana un attīrīšana — Izņēmuma apstākļi — Labākās pieejamās tehniskās zināšanas, kas nerada pārmērīgas izmaksas — Izmaksu samērīguma princips — Pierādīšanas pienākums — Pierādīšanas līdzekļi)	14
2019/C 187/16	Lieta C-443/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Papildu aizsardzības sertifikāts zālēm — Regula (EK) Nr. 469/2009 — 3. panta d) punkts — Piešķiršanas nosacījumi — Pirmās atļaujas laist produktu tirgū kā zāles saņemšana — Atļauja, kas attiecas uz precī kā zālēm, kuras veido jau zināmas aktīvās vielas jaunu formulējumu)	15
2019/C 187/17	Lieta C-444/17: Tiesas (virs palāta) 2019. gada 19. marta spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Robežkontrole, patvērumus un imigrācija — Regula (ES) 2016/399 — 32. pants — Dalībvalsts veikta īslaicīga robežkontroles atjaunošana pie savām iekšējām robežām — Trešās valsts valstspiederīgā nelikumīga ieceļošana — Iekšējo robežu pielīdzināšana ārējām robežām — Direktīva 2008/115/EK — Piemērošanas joma — 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts)	15

2019/C 187/18	Lieta C-465/17: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiskais iepirkums — Direktīva 2014/24/ES — 10. panta h) punkts — Īpaši izņēmumi attiecībā uz pakalpojumu līgumiem — Civilās aizsardzības, civilās drošības un katastrofu novēršanas pakalpojumi — Bezpeļņas organizācijas vai apvienības — Pacientu transportēšanas neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā pakalpojumi — Transportēšana aprīkotā neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā)	16
2019/C 187/19	Apvienotās lietas C-487/17 līdz C-489/17: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocesi pret Alfonso Verlezza u.c. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2008/98/EK un Lēmums 2000/532/EK — Atkritumi — Atkritumu klasificēšana par bīstamiem — Atkritumi, kurus var klasificēt gan ar bīstamo atkritumu kodiem, gan ar nebīstamo atkritumu kodiem)	17
2019/C 187/20	Lieta C-498/17: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/31/EK — 14. panta b) un c) punkts — Atkritumu apglabāšana poligonos — Esošie poligoni — Pārkāpums)	18
2019/C 187/21	Lieta C-545/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums (Sąd Najwyższy (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pasta pakalpojumu iekšējais tirgus — Direktīvas 97/67/EK un 2008/6/EK — 7. panta 1. punkts — Jēdziens "ekskluzīvas vai īpašas tiesības ieviest vai sniegt pasta pakalpojumus" — 8. pants — Dalībvalstu tiesības organizēt ierakstītu pasta sūtījumu pakalpojumu, kas tiek izmantots tiesas procedūrās — Terminš procesuālā dokumenta iesniegšanai tiesā — Savienības tiesībām atbilstīga valsts tiesību interpretācija — Ierobežojumi — Tiesā iedarbība, uz ko atsaucas dalībvalsts emanācija tiesvedībā pret fizisku personu)	19
2019/C 187/22	Lieta C-578/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā, ko ierosinājusi Oy Hartwall Ab (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Preču zīmes — Direktīva 2008/95/EK — 2. pants un 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Reģistrācijas atteikums vai spēkā neesamība — Atšķirtspējas vērtējums in concreto — Preču zīmes kvalifikācija — Ietekme — Krāsu preču zīme vai grafiska preču zīme — Grafiskas formas preču zīmes grafisks attēlojums — Reģistrācijas nosacījumi — Nepietiekami skaidrs un precīzs grafisks attēlojums)	20
2019/C 187/23	Lieta C-590/17: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, épouse Pouvin/Electricité de France (EDF) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 93/13/EEK — Piemērošanas joma — 2. panta b) un c) punkts — Jēdzieni "patērētājs" un "pārdevējs vai piegādātājs" — Galvenā mājokļa iegādes finansējums — Hipotekārais aizdevums, ko darba devējs piešķir savam darbiniekam un viņa laulātajam, kurš ir solidārs līdzzaņēmējs)	21
2019/C 187/24	Lieta C-637/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 102. pants — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Direktīva 2014/104/ES — 9. panta 1. punkts — 10. panta 2. — 4. punkts — 21. un 22. pants — Valstu tiesībās reglamentētas zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem — Valstu nolēmumu spēks — Noilguma termiņi — Transponēšana — Piemērošana laikā)	21
2019/C 187/25	Lieta C-681/17: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 2011/83/ES — 6. panta 1. punkta k) apakšpunkts un 16. panta e) punkts — Distances līgums — Atteikuma tiesības — Izņēmumi — Jēdziens "aizzīmogotas preces, kuras nav piemērotas atdošanai atpakaļ veselības aizsardzības vai higiēnas apsvērumu dēļ un kuras pēc piegādes ir atvērtas" — Matracis, kura aizsargpārklājumu patērētājs pēc piegādes ir noņēmis)	22

2019/C 187/26	Lieta C-702/17: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico u.c. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Dabaszāģes iekšējais tirgus — Sadales sabiedriskā pakalpojuma koncesija — Priekšlaicīga koncesijas pārtraukšana pārejas posma beigās — Kompensācija, kas jaunajam koncesionāram ir jāmaksā bijušajam koncesionāram — Tiesiskās drošības princips)	23
2019/C 187/27	Lieta C-60/18: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Tallinna Ringkonnakohus (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — AS Tallinna Vesi/Keskkonnaamet (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Atkritumi — Direktīva 2008/98/EK — Atkritumu atkārtota izmantošana un reģenerācija — Konkrēti kritēriji attiecībā uz notekūdeņu dūņu atkritumu stadijas izbeigšanos pēc reģenerācijas — Eiropas Savienības vai valsts mērogā noteiktu kritēriju neesamība)	24
2019/C 187/28	Lieta C-101/18: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma procedūru koordinēšana — Direktīva 2004/18/EK — 45. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts — Kandidāta vai pretendenta personiskā situācija — Dalībvalsts iespēja izslēgt no dalības publiskajā iepirkumā visus uzņēmumus, kuri ir tiesas procesa lietā par mierizlīgumu ar kreditoriem subjekti — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts izslēgt visas personas, attiecībā uz kurām “ir uzsākts” tiesas process, lai noslēgtu mierizlīgumu ar kreditoriem, izņemot, ja mierizlīguma plānā ir paredzēta darbības turpināšana — Uzņēmējs, kas iesniedzis prasības pieteikumu par mierizlīgumu ar kreditoriem, saglabājot iespēju iesniegt plānu, kurā paredzēta darbības turpināšana)	25
2019/C 187/29	Lieta C-129/18: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. marta spriedums (Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības pilsonība — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņa ģimenes locekļi — 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts — “Tiešā pēcnācēja” jēdziens — Saskaņā ar Alžīrijas kafala (aprūpes nodrošināšana) sistēmu pastāvīgā likumiskā aizbildnībā esošs bērns — 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Pārējie ģimenes locekļi — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pants un 24. panta 2. punkts — Ģimenes dzīve — Bērna interešu prioritāte)	26
2019/C 187/30	Lieta C-144/18 P: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums — River Kwai International Food Industry Co. Ltd/Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija (Apelācija — Dempings — Galīgais antidempinga maksājums konkrētu Taizemes izcelsmes sagatavotu vai konservētu cukurkukurūzas graudu importam — Starpposma pārskatīšana, kura veikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 3. punktu)	27
2019/C 187/31	Lieta C-201/18: Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums (Cour d’appel de Mons (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mydibel SA/État belge (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Priekšnodokļa atskaitīšana — Nekustamais īpašums, kas ir ražošanas līdzeklis — Pārdošana un atpakaļnoma (sale and lease back) — PVN atskaitījumu koriģēšana — PVN neitralitātes princips — Vienlīdzīgas attieksmes princips)	27
2019/C 187/32	Lieta C-245/18: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Tribunale ordinario di Udine (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tecnoservice Int. Srl, maksātnespējas procesā/Poste Italiane SpA (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Maksājuma pakalpojumi iekšējā tirgū — Direktīva 2007/64/EK — 74. panta 2. punkts — Maksājuma uzdevums ar pārskaitījumu — Maksātāja norādīts nepareizs unikālais identifikators — Maksājuma izpilde, pamatojoties uz unikālu identifikatoru — Personas, kas sniedz maksājuma pakalpojumu saņēmējam, atbildība)	28

2019/C 187/33	Lieta C-275/18: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 131. pants un 146. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Preču, kas nosūtītas vai transportētas ārpus Eiropas Savienības, piegāžu atbrīvojums no nodokļa — Valsts tiesībās paredzēts nosacījums atbrīvojumam no nodokļa — Konkrētas muitas procedūras piemērošana precēm — Pierādījums par eksporta procedūras piemērošanu)	29
2019/C 187/34	Lieta C-312/18 P: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Eiropas Komisija (Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Automašīnu akumulatoru pārstrādes tirgus — Lēmums, ar kuru ir konstatēts LESD 101. panta pārkāpums un uzlikti naudas sodi — Grozošais lēmumus, ar kuru sākotnējais lēmums ir papildināts ar trūkstošajām adresātu pirkuma vērtībām — Termiņš prasības celšanai — Termiņa sākums — Nokavējums — Nepieņemamība)	30
2019/C 187/35	Lieta C-81/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. februārī iesniedza Curtea de Apel Cluj (Rumānija) — NG, OH/SC Banca Transilvania SA.	30
2019/C 187/36	Lieta C-83/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. februārī iesniedza Tribunalul Olt (Rumānija) — Asociația "Forumul Judecătorilor Din România"/Inspekția Judiciară	31
2019/C 187/37	Lieta C-127/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. februārī iesniedza Curtea de Apel Pitești (Rumānija) — Asociația "Forumul Judecătorilor din România", Asociația "Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor"/Consiliul Superior al Magistraturii	32
2019/C 187/38	Lieta C-138/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — DY	33
2019/C 187/39	Lieta C-139/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — DY	34
2019/C 187/40	Lieta C-140/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — EX	36
2019/C 187/41	Lieta C-141/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — EX	37
2019/C 187/42	Lieta C-184/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 26. februārī iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) — Hecta Viticol SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestatiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați	38
2019/C 187/43	Lieta C-187/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Eiropas Ārējās darbības dienests iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-537/17 De Loecker/EĀDD	39
2019/C 187/44	Lieta C-195/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. februārī iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) — PJ/QK	40

2019/C 187/45	Lieta C-211/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. martā iesniedza Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — UO/Készenléti Rendőrség	41
2019/C 187/46	Lieta C-223/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 13. martā iesniedza Wiener Neustadt (Austrija) — YS/NK	42
2019/C 187/47	Lieta C-225/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. martā iesniedza Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nīderlande) — R.N.N.S./Minister van Buitenlandse Zaken	43
2019/C 187/48	Lieta C-226/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. martā iesniedza Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nīderlande) — K.A./Minister van Buitenlandse Zaken	44
2019/C 187/49	Lieta C-229/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. martā iesniedza Gerechtshof te Amsterdam (Nīderlande) — Dexia Nederland BV/XXX	46
2019/C 187/50	Lieta C-237/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. martā iesniedza Kúria (Ungārija) — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala	46
2019/C 187/51	Lieta C-241/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. martā George Haswani iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-477/17 Haswani/Padome	47
2019/C 187/52	Lieta C-258/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. martā iesniedza Kúria (Ungārija) — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	48
2019/C 187/53	Lieta C-260/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 26. martā Bena Properties Co. SA iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-412/16 Bena Properties/Padome	49
2019/C 187/54	Lieta C-261/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 26. martā Cham Holding Co. SA iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-413/16 Cham/Padome	50
2019/C 187/55	Lieta C-262/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. martā iesniedza Polymeles Protodikeio Athinon (Griekija) — RM, SN/Agrotiki Trapeza tis Ellados AE	51
2019/C 187/56	Lieta C-272/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. aprīlī iesniedza Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vācija) — VQ/Land Hessen	52
2019/C 187/57	Lieta C-277/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. aprīlī iesniedza Općinski sud u Zadru (Horvātija) — R.D., A.D./Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	53
2019/C 187/58	Lieta C-281/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. aprīlī iesniedza Tribunal administratif de Paris (Francija) — XS/Recteur de l'académie de Paris	55
2019/C 187/59	Lieta C-316/19: Prasība, kas celta 2019. gada 16. aprīlī — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika	55

Vispārējā tiesa

2019/C 187/60	Lieta T-388/11: Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Deutsche Post/Komisija (Valsts atbalsts — Pasta joma — Daļas Deutsche Post darbinieku atalgojuma un sociālo papildizmaksu finansēšana no subsīdijām un no cenas regulētajiem ieņēmumiem — Lēmums paplašināt formālo izmeklēšanas procedūru — Lēmums, kurā konstatē jauna atbalsta esamību iepriekšējās izskatīšanas posma noslēgumā — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams tiesību akts — Interese celt prasību — Pieņemamība — Galīgā lēmuma atcelšanas sekas — Pienākums norādīt pamatojumu)	57
2019/C 187/61	Lieta T-182/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Sopra Steria Group/Parlaments (Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Informātikas pakalpojumu sniegšana Parlamentam, kā arī citām Savienības iestādēm un struktūrām — Izslēgšana no iepirkuma procedūrām — Potenciāls interešu konflikts — Līgumslēdzējas iestādes pieprasītās informācijas nesniegšana — Finanšu regulas 107. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pārskatāmība — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Finanšu regulas 102. panta 1. punkts) ..	58
2019/C 187/62	Lieta T-259/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Close un Cegelec/Parlaments (Būvdarbu publiskie iepirkumi — Iepirkuma procedūra — Enerģijas centrālās būvniecība — Konrad Adenauer ēkas Luksemburgā paplašināšana un atjaunošana — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendenta — Atlases kritēriji — Finanšiālais stāvoklis un ekonomiskā spēja — Tehniskā un profesionālā spēja — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)	58
2019/C 187/63	Lieta T-492/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. aprīļa spriedums — Deutsche Lufthansa/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Pasākumi, ko Vācija īstenojusi par labu Frankfurtes Hānas lidostai un aviosabiedrībām, kas izmanto šo lidostu — Lēmums, ar ko pasākumi par labu Frankfurtes Hānas lidostai atzīti par valsts atbalstu, kas saderīgs ar iekšējo tirgu, un kurā konstatēta valsts atbalsta neesamība attiecībā uz aviosabiedrībām, kas izmanto šo lidostu — Individuāla skārums neesamība — Tiesā skārums neesamība — Nepieņemamība)	59
2019/C 187/64	Lieta T-300/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija (Subsīdijas — Indijas izcelsmes plastiskā čuguna cauruļu un caurulišu imports — Īstenošanas regula (ES) 2016/387 — Galīgā kompensācijas maksājuma noteikšana — Indijas regulējums, ar ko ir noteikts dzelzsrūdas eksporta nodoklis un dubulti dzelzceļa pārvadājumu tarifi, kuri ir nelabvēlīgi eksportam paredzētas dzelzsrūdas pārvadājumiem — Regulas (EK) Nr. 597/2009 (aizstāta ar Regulu (ES) 2016/1037) 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts — Finanšiāls ieguldījums — Preču piegāde — Rīcība, ar ko privātai organizācijai "uztic" veikt funkciju, kura veido finanšiālu ieguldījumu — Regulas Nr. 597/2009 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Subsīdijas īpašais raksturs — Regulas Nr. 597/2009 6. panta d) punkts — Ieguvuma aprēķināšana — Kaitējums Savienības ražošanas nozarei — Cenas samazinājuma un kaitējuma starpības aprēķināšana — Cēloņsakarība — Piekļuve antisubsidēšanas izmeklēšanas konfidencialajiem datiem — Tiesības uz aizstāvību)	60
2019/C 187/65	Lieta T-301/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija (Dempings — Indijas izcelsmes plastiskā čuguna cauruļu un caurulišu imports — Īstenošanas regula (ES) 2016/388 — Regula (EK) Nr. 1225/2009 (aizstāta ar Regulu (ES) 2016/1036) — Dempinga starpība — Eksporta cenas noteikšana — Eksportētāja un importētāja savstarpēja saistība — Droša eksporta cena — Eksporta cenas veidošana — Saprātīga daļa par pārdošanas, vispārējām un administratīvām izmaksām — Saprātīga daļa par peļņu — Kaitējums Savienības ražošanas nozarei — Cenas samazinājuma un kaitējuma starpības aprēķināšana — Cēloņsakarība — Piekļuve antidempinga izmeklēšanas konfidencialajiem datiem — Tiesības uz aizstāvību)	61
2019/C 187/66	Lieta T-643/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Gamaa Islamiya Ēģipte/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas cīņā pret terorismu vērsti pret personām, grupām un vienībām — Līdzekļu iesaldēšana — Iespēja trešās valsts iestādi kvalificēt par kompetento iestādi Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP izpratnē — Lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu faktiskais pamats — Pienākums norādīt pamatojumu — Padomes pieņemto aktu autentiskuma apliecināšana)	62

2019/C 187/67	Lieta T-910/16 un T-911/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 4. aprīļa spriedums — Hesse un Wedl & Hofmann/EUIPO (“TESTA ROSSA”) (Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “TESTA ROSSA”— Daļējas atcelšanas atzīšana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts) — Izmantošanas pierādījums — Apstrīdētās preču zīmes ārēja izmantošana — Vienlīdzīga attieksme).....	64
2019/C 187/68	Lieta T-5/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 4. aprīļa spriedums — Sharif/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Tiesības uz īpašumu — Samērīgums — Reputācijas aizskārums).....	64
2019/C 187/69	Lieta T-51/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Polija/Komisija (ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Augļu un dārzeņu nozares — Atbalsts ražotāju grupām — Polijas izdevumi — Nepilnības galvenajās pārbaudēs — Atzīšanas plānu un atzīšanas kritēriju pārbaudīšana — Atbalsta pieteikumu pārbaudes — Ekonomiskā saskaņotība — Izdevumu pamatotība — Sistēmiskas nepilnības — ELGF risks — Vienotas likmes korekcijas 25 % apmērā)	65
2019/C 187/70	Lieta T-108/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 4. aprīļa spriedums — ClientEarth/Komisija (REACH — Regula (EK) Nr. 1907/2006 — Bis(2-etilheksil)ftalāts (DEHP) — Pieprasījuma veikt iekšēju pārskatīšanu lēmumam par licences laišanaī tirgū piešķiršanu noraidījums tādēļ, ka šis pieprasījums ir atzīts par nepamatotu — Kļūda tiesību piemērošanā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Regulas (EK) Nr. 1367/2006 10. pants)	66
2019/C 187/71	Lieta T-223/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (“ADAPTA POWDER COATINGS”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ADAPTA POWDER COATINGS”— Apelācijas padomes veikta spēkā neesamības atzīšana — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts) — Tiesību tikt uzklausītam pārkāpums — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants (tagad Regulas 2017/1001 94. pants) — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā)	67
2019/C 187/72	Lieta T-224/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (“Bio proof ADAPTA”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Bio proof ADAPTA”— Apelācijas padomes veikta spēkā neesamības atzīšana — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts) — Tiesību tikt uzklausītam pārkāpums — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants (tagad Regulas 2017/1001 94. pants) — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā).....	68
2019/C 187/73	Lieta T-225/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (“Bio proof ADAPTA”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Bio proof ADAPTA”— Apelācijas padomes veikta daļējas spēkā neesamības atzīšana — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts) — Tiesību tikt uzklausītam pārkāpums — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants (tagad Regulas 2017/1001 94. pants) — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā).....	69

2019/C 187/74	Lieta T-229/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Vācija/Komisija (Tiesību aktu tuvināšana — Regula (ES) Nr. 305/2011 — Regula (ES) Nr. 1025/2012 — Būvizrādājumi — Saskaņotie standarti EN 14342:2013 un EN 14904:2006 — Pienākums norādīt pamatojumu)	70
2019/C 187/75	Lieta T-319/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Aldridge u.c./Komisija (Civildienests — Pagaidu darbinieki — OLAF — Uz nenoteiktu laiku noslēgts līgums — OLAF direktora lēmums par vienīgās pārkvalificēšanas augstākā pakāpē izveidi — Lūgums par ikgadējās pārkvalificēšanas veikšanas uzsākšanu — Vispārīgs pasākums — Termins prasības celšanai — Termina sākums — Publicēšana internetā — Nepieņemamība)	71
2019/C 187/76	Lieta T-371/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Qualcomm un Qualcomm Europe/Komisija (Konkurence — Mikroshēmojumu, ko plaša sabiedrība izmanto elektroniskajās ierīcēs, tirgus — Administratīvais process — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts un 24. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pienākums norādīt pamatojumu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Samērīgums — Pierādīšanas pienākums — Pašapsūdzības aizlieguma princips — Labas pārvaldības princips)	72
2019/C 187/77	Lieta T-655/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Inditex/EUIPO — Ansell (“ZARA TANZANIA ADVENTURES”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ZARA TANZANIA ADVENTURES” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ZARA” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts) — Netaisnīgi gūts labums no agrāku preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas — Agrāku preču zīmju atšķirtspējai vai reputācijai radīts kaitējums)	73
2019/C 187/78	Lieta T-765/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Kiku/CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (“Pinova”) (Augu šķirnes — Spēkā neesamības atzīšanas process — Ābeļu šķirne “Pinova” — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana — Šķirnes jaunums — Regulas (EK) Nr. 2100/94 10. pants — Pierādīšanas pienākums — Regulas Nr. 2100/94 76. pants — Faktu pārbaude, ko CPVO veic pēc savas iniciatīvas)	74
2019/C 187/79	Lieta T-277/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Zitro IP/EUIPO (“PICK & WIN MULTISLOT”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “PICK & WIN MULTISLOT” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	74
2019/C 187/80	Lieta T-303/18 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — AV/Komisija (Civildienests — Pagaidu darbinieki — Pieņemšana darbā — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 13. pants — Medicīniskā pārbaude pirms pieņemšanas darbā — Medicīniskajā pārbaudē sniegtas nepilnīgas ziņas — Ieinteresētās personas nenorādīta slimība — Slimība, ko vēlāk konstatējusi institūcija, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 32. pants — Medicīniskas atrunas uz pieciem gadiem piemērošana ar atpakaļejošu spēku — Vēršanās invaliditātes komitejā — Saprātīgs termiņš — Atbildība — Morālais kaitējums)	75
2019/C 187/81	Lieta T-323/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Fomanu/EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Taureņa attēls) (Eiropas Savienības preču zīme — Atceļšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlots taurenis — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Daļēja atceļšana — Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punkts — Regulas 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts)	76
2019/C 187/82	Lieta T-403/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Pharmadom/EUIPO — Objectif Pharma (“WS wellpharma shop”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “WS wellpharma shop” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “WELL AND WELL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	77

2019/C 187/83	Lieta T-468/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 3. aprīļa spriedums — NSC Holding/EUIPO — Ibercondor (“CONDOR SERVICE, NSC”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CONDOR SERVICE, NSC” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “IBERCONDOR” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Konkrētā sabiedrības daļa — Pakalpojumu līdzība — Apzīmējumu līdzība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	77
2019/C 187/84	Lieta T-477/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Užstato sistemos administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Pudeles ar bultu attēlojums) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo pudeli ar bultu, reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo skārdeni, pudeli un bultu, reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	78
2019/C 187/85	Lieta T-555/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 3. aprīļa spriedums — Medrobotics/EUIPO (“See More. Reach More. Treat More.”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “See More. Reach More. Treat More.” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	79
2019/C 187/86	Lieta T-701/18: Prasība, kas celta 2019. gada 8. aprīlī — SJ/Komisija	80
2019/C 187/87	Lieta T-177/19: Prasība, kas celta 2019. gada 21. martā — Exxonmobil Petroleum & Chemical/ECHA	80
2019/C 187/88	Lieta T-186/19: Prasība, kas celta 2019. gada 29. martā — Zubedi/Padome	82
2019/C 187/89	Lieta T-189/19: Prasība, kas celta 2019. gada 3. aprīlī — Haikal/Padome	82
2019/C 187/90	Lieta T-211/19: Prasība, kas celta 2019. gada 5. aprīlī — Le Pen/Parlaments	84
2019/C 187/91	Lieta T-213/19: Prasība, kas celta 2019. gada 8. aprīlī — AW/Parlaments	85
2019/C 187/92	Lieta T-239/19: Prasība, kas celta 2019. gada 9. aprīlī — Vinos de Arganza/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (“ENCANTO”)	85
2019/C 187/93	Lieta T-241/19: Prasība, kas celta 2019. gada 10. aprīlī — Spānija/Komisija	86
2019/C 187/94	Lieta T-249/19: Prasība, kas celta 2019. gada 12. aprīlī — Karpeta-Kovalyova/Komisija	87
2019/C 187/95	Lieta T-250/19: Prasība, kas celta 2019. gada 15. aprīlī — Tradición CZ/EUIPO — Rivero Argudo (“TRADICIÓN CZ, S.L.”)	88
2019/C 187/96	Lieta T-255/19: Prasība, kas celta 2019. gada 18. aprīlī — Baustoffwerke Gebhart & Söhne/EUIPO (“BIOTON”)	89

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2019/C 187/01)

Jaunākā publikācija

OV C 182, 27.5.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 172, 20.5.2019.

OV C 164, 13.5.2019.

OV C 155, 6.5.2019.

OV C 148, 29.4.2019.

OV C 139, 15.4.2019.

OV C 131, 8.4.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. marta spriedums — Spānijas Karaliste/Eiropas Parlaments

(Lieta C-377/16) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Valodu lietojums — Līgumdarbinieku atlases procedūra — Uzaicinājums izteikt ieinteresētību — Autovadītāji — I funkciju grupa — Valodu zināšanas — Atlases procedūras 2. valodas izvēles ierobežošana ar angļu, franču un vācu valodu — Saziņas valoda — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumi — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība — Diskriminācija valodas dēļ — Pamatojums — Dienesta intereses)

(2019/C 187/02)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji: M. J. García-Valdecasas Dorrego un M. A. Sampol Pucurull)

Atbildētāja: Eiropas Parlaments (pārstāvji: D. Nessaf, C. Burgos un M. Rantala)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt uzaicinājumu izteikt ieinteresētību Līgumdarbinieki — I funkciju grupa — Autovadītāji (V/S), EP/CAST/S/16/2016.
- 2) Atcelt atbilstoši uzaicinājumam izteikt ieinteresētību Līgumdarbinieki — I funkciju grupa — Autovadītāji (V/S), EP/CAST/S/16/2016 izveidoto datubāzi.
- 3) Eiropas Parlaments atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 314, 29.8.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums — Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Komisija**(Lieta C-405/16 P) ⁽¹⁾**

(Apelācija — Valsts atbalsts — Atbalsts, kas piešķirts ar noteiktām grozītā Vācijas likuma par atjaunojamiem energoresursiem (2012. gada EEG) tiesību normām — Atbalsts EEG elektroenerģijas ražotājiem un EEG piemaksas samazinājums energoietilpīgajiem lietotājiem — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Jēdziens “valsts atbalsts” — Priekšrocība — Valsts līdzekļi — Valsts kontrole pār līdzekļiem — Elektroenerģijas patēriņa nodevai pielīdzināms pasākums)

(2019/C 187/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: T. Henze un R. Kanitz, pārstāvji, kam palīdz T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Herrmann un T. Maxian Rusche)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 10. maija spriedumu lietā Vācija/Komisija (T-47/15, EU:T:2014:281).
- 2) Atcelt Komisijas 2014. gada 25. novembra Lēmumu (ES) 2015/1585 par atbalsta shēmu SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (ko Vācija īstenojusi atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas un energoietilpīgu lietotāju atbalstam).
- 3) Eiropas Komisija sedz gan apelācijas tiesvedībā, gan pirmās instances tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 326, 5.9.2016.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika**(Lieta C-620/16) ⁽¹⁾**

(Valsts pienākumu neizpilde — LESD 258. pants — Lēmums 2014/699/ES — Lojālas sadarbības princips — LES 4. panta 3. punkts — Pieņemamība — Pārmestās rīcības sekas argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās — Seku uz Savienības starptautiskās rīcības vienotību un saskaņību turpināšanās — Pasākumu, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi argumentētā atzinuma izpildei, pietiekamība — Vācijas Federatīvās Republikas balsojums pret Savienības nostāju Lēmumā 2014/699/ES Starptautisko dzelzceļa pārvadājumu starpvaldību organizācijas (OTIF) Revīzijas komitejas 25. sesijā un minētās dalībvalsts iebildumi pret šo nostāju un pret šajā lēmumā paredzētajiem balsstiesību izmantošanas noteikumiem)

(2019/C 187/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux un J. Norris-Usher)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: T. Henze un J. Möller)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: R. Liudvinaviciute-Cordeiro un J.-P. Hix)

Rezolutīvā daļa

- 1) Starptautisko dzelzceļa pārvadājumu starpvaldību organizācijas (OTIF) Revīzijas komitejas 25. sesijā balsojot pret nostāju, kura definēta Padomes Lēmumā 2014/699/ES (2014. gada 24. jūnijs) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā ir jāieņem OTIF Revīzijas komitejas 25. sesijā attiecībā uz dažiem grozījumiem Konvencijā par starptautiskajiem dzelzceļa pārvadājumiem (COTIF) un tās papildinājumos, un atklāti paziņojot savus iebildumus attiecībā uz šo nostāju un tajā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz balsstiesību izmantošanu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto lēmumu un LES 4. panta 3. punktu.
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. marta spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika, Lietuvas Republika

(Lieta C-621/16 P) (¹)

(Apelācija — Valodu lietojums — Atklātie konkursi administratoru pieņemšanai darbā — Paziņojums par konkursu — Administratori (AD 5) — Administratori (AD 6) datu aizsardzības jomā — Valodu zināšanas — Konkursu 2. valodas izvēles ierobežošana ar angļu, franču un vācu valodu — Saziņas valoda ar Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO) — Regula Nr. 1 — Civildienesta noteikumi — Diskriminācija valodas dēļ — Pamatojums — Dienesta intereses — Pārbaude tiesā)

(2019/C 187/05)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Pignataro-Nolin un G. Gattinara)

Pārējās lietas dalībnieces: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz P. Gentili, avvocato dello Stato), Lietuvas Republika

Persona, kas iestājusies apelācijas tiesvedībā: Spānijas Karaliste (pārstāve: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Itālijas Republikas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 46, 13.2.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel, Remedia d.o.o./Eiropas Komisija

(Lieta C-680/16 P) (¹)

(Apelācija — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — 30. panta 1. punkts — Cilvēkiem paredzēto zāļu komiteja — Vērtēšanas komitejā, kas pakļauta nosacījumam, ka iepriekš nav ticis pieņemts valsts lēmums — Aktīvā viela estradiols — Eiropas Komisijas lēmums, ar kuru dalībvalstīm noteikts atsaukt un grozīt valsts tirdzniecības atļaujas lokālai lietošanai paredzētām zālēm ar estradiola koncentrāciju 0,01 masas procenti)

(2019/C 187/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (pārstāvji: P. Klappich un C. Schmidt, Rechtsanwälte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: B.-R. Killmann un A. Sipos, kā arī M. Šimerdová)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 20. oktobra spriedumu August Wolff un Remedia/Komisija (T-672/14, nav publicēts, EU:T:2016:623).
- 2) Atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2014) 6030 final (2014. gada 19. augusts) par tirdzniecības atļaujām cilvēkiem paredzētām augstas koncentrācijas estradiolu saturošām zālēm lokālai lietošanai [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2001/83/EK 31. panta ietvaros, ciktāl ar šo lēmumu dalībvalstīm ir noteikts pienākums ievērot tajā paredzētos pienākumus attiecībā uz tā I pielikumā norādītajām un nenorādītajām lokālai lietošanai paredzētajām zālēm ar estradiola koncentrāciju 0,01 masas procenti, attiecībā uz kurām Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel un Remedia d.o.o. ir atļauja, izņemot ierobežojumu, ka minētajā I pielikumā norādītās lokālai lietošanai paredzētās zāles ar estradiola koncentrāciju 0,01 masas procenti var tikt lietotas tikai intravagināli.

- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar tiesvedību pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedību, izņemot tiesāšanās izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību, kas ir jāsedz Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel un Remedia d.o.o.

(¹) OV C 78, 13.3.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. marta spriedums (Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Abanca Corporación Bancaria SA/Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Bankia SA/Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

(Apvienotās lietas C-70/17 un C-179/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 93/13/EEK — 6. un 7. pants — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Hipotekārā aizdevuma līguma noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu — Noteikuma daļēja negodīguma atzīšana — Valsts tiesas pilnvaras, ja ir spēkā noteikums, kas ir atzīts par “negodīgu” — Negodīga noteikuma aizstāšana ar valsts tiesību normu)

(2019/C 187/07)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītājas: Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17) un Bankia SA (C-179/17)

Atbildētāji: Alberto García Salamanca Santos (C-70/17), Alfonso Antonio Lau Mendoza, Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. un 7. pants ir interpretējami tādējādi, ka, pirmkārt, tie nepieļauj, ka par negodīgu atzīts noteikums par hipotekārā aizdevuma līguma pirmstermiņa izpildi tiek daļēji saglabāts, atceļot elementus, kas to padara par negodīgu, ja šādas atcelšanas rezultātā ir jāpārskata minētā noteikuma saturs, ietekmējot tā būtību, un ka, otrkārt, šie paši panti pieļauj, ka valsts tiesa novērs šāda negodīga noteikuma spēkā neesamību, aizstājot to ar jaunu tiesību normas, ar ko ir pamatots šis noteikums, redakciju, kura ir piemērojama gadījumā, ja starp līguma pusēm ir panākta vienošanās, ciktāl attiecīgais hipotekārā aizdevuma līgums nevar turpināt pastāvēt minētā negodīgā noteikuma atcelšanas gadījumā un līguma atcelšana kopumā patērētājam rada īpaši nelabvēlīgas sekas.

(¹) OV C 121, 18.4.2017.
OV C 231, 17.7.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika(Lieta C-127/17) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Transports — Direktīva 96/53/EK — Starptautiskā satiksme — Transportlīdzekļi, kas atbilst šajā direktīvā norādītajām svāra un gabarītu robežvērtībām — Šādu transportlīdzekļu, kas reģistrēti vai laisti ekspluatācijā kādā dalībvalstī, izmantošana citas dalībvalsts teritorijā — Īpašs atļaujas sistēma — 3. un 7. pants — 2003. gada Pievienošanās akts — Pārejas noteikumi — XII pielikuma 8. punkta 3. apakšpunkts)

(2019/C 187/08)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Hottiaux un W. Mölls)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji: B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska, J. Sawicka, pārstāvji, kuriem palīdz J. Waszkiewicz, eksperts)

Rezolutīvā daļa

- 1) Nosakot transporta uzņēmumiem pienākumu iegūt īpašo atļauju, lai pārvietotos pa noteiktiem publiskajiem ceļiem, Polijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Padomes Direktīvas 96/53/EK (1996. gada 25. jūlijs), ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamos gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos — redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 29. aprīļa Direktīvu (ES) 2015/719, — 3. un 7. pantu kopumā, tos aplūkojot kopsakarā ar minētās Direktīvas 96/53 I pielikuma 3.1. un 3.4. punktu.
- 2) Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 151, 15.5.2017.

Tiesas (virs palāta) 2019. gada 19. marta spriedums (Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Abubacarr Jawo/Vācijas Federatīvā Republika(Lieta C-163/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Dublinas sistēma — Regula (ES) Nr. 604/2013 — Pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšana uz dalībvalsti, kura ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu — Jēdziens “bēgšana” — Pārsūtīšanas termiņa pagarināšanas kārtība — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pants — Nopietns necilvēcīgas un pazemojošas attieksmes risks patvēruma procedūras rezultātā — Starptautiskās aizsardzības saņēmēju dzīves apstākļi minētajā dalībvalstī)

(2019/C 187/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Abubacarr Jawo*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 29. panta 2. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka pieteikuma iesniedzējs veic "bēgšanu" šīs tiesību normas izpratnē tad, kad viņš no valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par viņa pārsūtīšanas veikšanu, izvairās apzināti, lai nepieļautu šo pārsūtīšanu. Var tikt pieņemts, ka tas tā ir gadījumā, kad šī pārsūtīšana nevar tikt īstenota tāpēc, ka šis pieteikuma iesniedzējs ir atstājis viņam piešķirto dzīvesvietu, neinformējot valsts kompetentās iestādes par savu prombūtni, ar nosacījumu, ka viņš ir informēts par saviem pienākumiem šajā ziņā, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Minētais pieteikuma iesniedzējs saglabā iespēju pierādīt, ka fakts, ka viņš nav brīdinājis šīs iestādes par savu prombūtni, ir attaisnojams ar pamatotiem iemesliem, nevis ar nolūku izvairīties no šīm iestādēm.

Regulas Nr. 604/2013 27. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesvedībā par pārsūtīšanas lēmumu attiecīgā persona var atsaukties uz šīs regulas 29. panta 2. punktu, apgalvojot, ka tāpēc, ka viņa nav veikusi bēgšanu, sešu mēnešu pārsūtīšanas termiņš ir beidzies.

- 2) Regulas Nr. 604/2013 29. panta 2. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai pagarinātu pārsūtīšanas termiņu, ilgākais, līdz astoņpadsmit mēnešiem, ir pietiekami, ka pieteikuma iesniedzēja dalībvalsts pirms sešu mēnešu pārsūtīšanas termiņa beigām informē atbildīgo dalībvalsti par faktu, ka attiecīgā persona ir aizbēgusi, un vienlaikus norāda jaunu pārsūtīšanas termiņu.
- 3) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka to piemērošanas jomā ietilpst jautājums par to, vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pants nepieļauj, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs, piemērojot Regulas Nr. 604/2013 29. pantu, tiek pārsūtīts uz dalībvalsti, kas atbilstoši šai regulai parasti ir atbildīga par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ja šādas aizsardzības piešķiršanas šajā dalībvalstī gadījumā šim pieteikuma iesniedzējam radīšies reāls risks tikt pakļautam necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei šī 4. panta izpratnē paredzamo dzīves apstākļu dēļ, ar kuriem viņš saskartos kā starptautiskās aizsardzības saņēmējs minētajā dalībvalstī.

Pamattiesību hartas 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj šādu starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja pārsūtīšanu, ja vien tiesa, kas izskata pieteikumu par pārsūtīšanas lēmumu, balstoties uz objektīviem, ticamiem, precīziem un pienācīgi aktualizētiem elementiem un ņemot vērā Savienības tiesībās garantētos pamattiesību aizsardzības standartus, nekonstatē, ka šim pieteikuma iesniedzējam šis risks ir reāls, tāpēc ka pārsūtīšanas gadījumā viņš neatkarīgi no savas gribas un savām personīgajām izvēlēm nonāks ekstrēmas nabadzības situācijā.

(¹) OV C 318, 25.9.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums — Canadian Solar Emea GmbH u.c./Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

(Lieta C-236/17 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Dempings — Ķīnas izcelsmes vai no Ķīnas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) imports — Galīgais antidempinga maksājums — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 3. panta 7. punkts — 9. panta 4. punkts — Regulas (ES) Nr. 1168/2012 piemērojamība laikā)

(2019/C 187/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, iepriekš Csi Solar Power (China) Inc. (pārstāvji: J. Bourgeois un A. Willems, advokāti, kā arī S. De Knop, M. Meulenbelt un B. Natens, advocaten)

Pārejās lietas dalībnieces: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: H. Marcos Fraile, pārstāve, kurai palīdz N. Tuominen, avokatā), Eiropas Komisija (pārstāvji: N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland un T. Maxian Rusche)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd un Csi Solar Power Group Co. Ltd atļdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar galveno apelācijas sūdzību.
- 3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar galveno apelācijas sūdzību sedz pati.
- 4) Eiropas Komisija atļdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību.
- 5) Eiropas Savienības Padome savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 239, 24.7.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc./Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

(Lieta C-237/17 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Subsīdijas — Ķīnas izcelsmes vai no Ķīnas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) imports — Galīgais kompensācijas maksājums — Regula (EK) Nr. 597/2009)

(2019/C 187/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, iepriekš Csi Solar Power (China) Inc. (pārstāvji: J. Bourgeois, A. Willems, avocats, S. De Knop un M. Meulenbelt, advocaten)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: *H. Marcos Fraile*, pārstāve, kurai palīdz *N. Tuominen*, *avocatā*), Eiropas Komisija (pārstāvji: *T. Maxian Rusche*, *J.-F. Brakeland* un *N. Kuplewatzky*)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd un Csi Solar Power Group Co. Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar galveno apelācijas sūdzību.
- 3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar galveno apelācijas sūdzību sedz pati.
- 4) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību.
- 5) Eiropas Savienības Padome savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību sedz pati.

(¹) OV C 239, 24.7.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rhein-Sieg-Kreis (C-266/17), Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (C-267/17)/Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (C-266/17), Kreis Heinsberg (C-267/17)

(Apvienotās lietas C-266/17 un C-267/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus — Regula (EK) N. 1370/2007 — 5. panta 1. un 2. punkts — Tieša piešķiršana — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot autobusu un tramvaju, līgumi — Nosacījumi — Direktīva 2004/17/EK — Direktīva 2004/18/EK)

(2019/C 187/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

(Lieta C-266/17)

Prasītājs: Rhein-Sieg-Kreis

Atbildētājas: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

Piedaloties: Regionalverkehr Köln GmbH (C-266/17)

(Lieta C-267/17)

Prasītāja: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Atbildētājs: Kreis Heinsberg

Piedaloties: WestVerkehr GmbH (C-267/17)

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, 5. panta 2. punkts nav piemērojams tādu līgumu par sabiedriskā transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu, tiešai piešķiršanai, kuriem nav pakalpojumu koncesijas līgumu formas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas tūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, izpratnē.

(¹) OV C 283, 28.8.2017.

OV C 269, 14.8.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 19. marta spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim u.c. (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17)/Vācijas Federatīvā Republika, Vācijas Federatīvā Republika/Taus Magamadov (C-438/17)

(Apvienotās lietas C-297/17, C-318/17, C-319/17 un C-438/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai — Direktīva 2013/32/ES — 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Dalībvalsts iestāžu lēmums noraidīt patvēruma pieteikumu kā nepieņemamu citā dalībvalstī iepriekš piešķirtas alternatīvās aizsardzības dēļ — 52. pants — Šīs direktīvas piemērošanas joma *ratione temporis* — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. un 18. pants — Sistēmiskas nepilnības patvēruma piešķiršanas procesā šajā citā dalībvalstī — Patvēruma pieteikumu sistēmātiska noraidīšana — Reāls un pierādīts risks tikt pakļautam necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei — Alternatīvās aizsardzības saņēmēju dzīves apstākļi pēdējā minētajā dalībvalstī)

(2019/C 187/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāji: Bashar Ibrahim (C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (C-319/17), Vācijas Federatīvā Republika (C-438/17)

Atbildētāji: Vācijas Federatīvā Republika (C-297/17, C-318/17, C-319/17), Taus Magamadov (C-438/17)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 52. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstij ir atļauts paredzēt, ka valsts tiesību norma, ar kuru ir transponēts šīs direktīvas 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts, tiek tūlītēji piemērota patvēruma pieteikumiem, par kuriem vēl nav pieņemts galīgs lēmums un kas ir iesniegti pirms 2015. gada 20. jūlija un pirms šīs valsts tiesību normas stāšanās spēkā. Turpretim ar šī 52. panta pirmo daļu, lasot to it īpaši minētā 33. panta gaismā, šāda tūlītējā piemērošana netiek pieļauta situācijā, kad gan patvēruma pieteikums, gan arī atpakaļuzņemšanas pieprasījums ir iesniegti pirms Direktīvas 2013/32 stāšanās spēkā un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 49. pantu joprojām pilnībā ietilpst Padomes Regulas (EK) Nr. 343/2003 (2003. gada 18. februāris), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, piemērošanas jomā.
- 2) Tādā situācijā kā lietās C-297/17, C-318/17 un C-319/17 aplūkojamā situācija Direktīvas 2013/32 33. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm ar to ir ļauts noraidīt patvēruma pieteikumu kā nepieņemamu atbilstoši šī 33. panta 2. punkta a) apakšpunktam, nepastāvot šo dalībvalstu pienākumam vai iespējai prioritāri izmantot Regulā Nr. 604/2013 paredzētās uzņemšanas vai atpakaļuzņemšanas procedūras.
- 3) Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts, ka dalībvalsts izmanto šajā tiesību normā paredzēto iespēju noraidīt kā nepieņemamu pieteikumu par bēgļa statusa piešķiršanu, pamatojoties uz to, ka citā dalībvalstī pieteikuma iesniedzējam jau ir piešķirta alternatīvā aizsardzība, ja ar paredzamiem dzīves apstākļiem, ar ko minētais pieteikuma iesniedzējs kā alternatīvās aizsardzības saņēmējs sastapsies šajā citā dalībvalstī, viņš netiks pakļauts nopietnam necilvēcīgas vai pazemojošas attieksmes riskam Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. panta izpratnē. Apstākļi, ka šādas alternatīvās aizsardzības saņēmēji minētajā dalībvalstī nesaņem nekādus eksistences nodrošināšanas pabalstus vai saņem šādus pabalstus būtiski mazākā apjomā nekā citās dalībvalstīs, tomēr attieksme pret viņiem šajā ziņā ir tāda pati kā pret minētās dalībvalsts valstspiederīgajiem, var būt pamats konstatējumam, ka šis pieteikuma iesniedzējs tajā tiks pakļauts šādam riskam, tikai tad, ja tā rezultātā viņš savas īpašas ievainojamības dēļ neatkarīgi no savas gribas un personīgajām izvēlēm nonāks ekstrēmas nabadzības situācijā.

Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts, ka dalībvalsts izmanto šo pašu iespēju, ja citas dalībvalsts, kura ir piešķirusi pieteikuma iesniedzējam alternatīvo aizsardzību, patvēruma piešķiršanas procedūras rezultātā sistemātiski, neveicot patiesu pārbaudi, tiek atteikta bēgļa statusa piešķiršana starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem, kuri atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu, II un III nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

(¹) OV C 309, 18.9.2017

OV C 347, 16.10.2017.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana (C-350/17), Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl (C-351/17)

(Apvienotās lietas C-350/17 un C-351/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1370/2007 — Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus — 5. pants — Sabiedrisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana — 5. panta 2. punkts — Tieša piešķiršana — Jēdziens “iekšējo pakalpojumu sniedzējs” — Iestāde, kas veic analogisko kontroli — 8. panta 2. punkts — Pārejas noteikumi — Tiešas piešķiršanas termiņa beigas)

(2019/C 187/14)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

(Lieta C-350/17)

Prasītāja: Mobit Soc. cons. arl

Atbildētājs: Regione Toscana

Piedaloties: Autolinee Toscane SpA, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-350/17)

(Lieta C-351/17)

Prasītāja: Autolinee Toscane SpA

Atbildētāja: Mobit Soc. cons. arl

Piedaloties: Regione Toscana, Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (C-351/17)

Rezolutīvā daļa

Nemot vērā iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, 5. pants un 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas 5. pants nav piemērojams līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, kas ir notikusi pirms 2019. gada 3. decembra, līdz ar to kompetentajai iestādei, kura ar lēmumu par piešķiršanu slēgusi konkursa procedūru pirms šī datuma, piešķirot koncesijas līguma slēgšanas tiesības par sabiedriskā transporta pakalpojumiem, izmantojot autoceļus, šīs regulas 5. pants nav jāievēro.

⁽¹⁾ OV C 330, 2.10.2017.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums — Eiropas Komisija/Īrija(Lieta C-427/17) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu savākšana un attīrīšana — Izņēmuma apstākļi — Labākās pieejamās tehniskās zināšanas, kas nerada pārmērīgas izmaksas — Izmaksu samērīguma princips — Pierādīšanas pienākums — Pierādīšanas līdzekļi)

(2019/C 187/15)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Mifsud-Bonnici un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvji: J. Quaney, M. Browne un M. A. Joyce, pārstāvji, kam palīdz S. Kingston, BL, C. Toland, SC, un B. Murray, SC)

Rezolutīvā daļa

1) Īrija nav izpildījusi saistības, kas tai uzliktas:

- ar Padomes Direktīvas 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1137/2008 (2008. gada 22. oktobris), 3. panta 1. un 2. punktu un šīs direktīvas grozītās redakcijas I pielikuma A sadaļu un 1. zemspītras piezīmi, jo tā nav nodrošinājusi, ka kombinētajā kanalizācijas sistēmā savāktie komunālie notekūdeņi un lietus ūdeņi tiek paturēti un novadīti attīrīšanas nolūkos atbilstoši minētās direktīvas grozītās redakcijas prasībām attiecībā uz Athlone, Cork City, Enniscorthy, izņemot townland Killagoley, Fermoy, Mallow, Midleton, Ringaskiddy un Roscommon Town aglomerācijām;
- ar Direktīvas 91/271, kas grozīta ar Regulu Nr. 1137/2008, 4. panta 1. un/vai 3. punktu, kuri lasīti kopsakarā ar šīs direktīvas grozītās redakcijas 10. pantu un I pielikuma B sadaļu, jo tā nav ieviesusi atkārtotu vai līdzvērtīgu attīrīšanu attiecībā uz Arklow, Athlone, Ballybofey/Stranorlar, Cobh, Cork City, Enfield, Enniscorthy, Fermoy, Killybegs, Mallow, Midleton, Passage/Monkstown, Rathcormac, Ringaskiddy, Ringsend, Roscommon Town, Shannon Town, Tubbercurry un Youghal;
- ar Direktīvas 91/271, kas grozīta ar Regulu Nr. 1137/2008, 5. panta 2. un 3. punktu, kuri lasīti kopsakarā ar šīs direktīvas grozītās redakcijas 10. pantu un I pielikuma B sadaļu, jo tā nav nodrošinājusi, ka pilsētu notekūdeņi, kuri nonāk Athlone, Cork City, Dundalk, Enniscorthy, izņemot townland Killagoley, Fermoy, Killarney, Killybegs, Longford, Mallow, Midleton, Navan, Nenagh, Portarlinton, Ringsend, Roscrea un Tralee aglomerāciju kanalizācijas sistēmās, pirms to izvadīšanas jutīgajās zonās tiek pakļauti stingrākai attīrīšanai, nekā noteikts minētās direktīvas grozītās redakcijas 4. pantā, un atbilstoši šīs pašas direktīvas grozītās redakcijas I pielikuma B sadaļas priekšrakstiem, un
- ar Direktīvas 91/271, kura grozīta ar Regulu Nr. 1137/2008, 12. pantu, jo tā nav nodrošinājusi, ka uz notekūdeņiem, kuri izplūst no Arklow un Castlebridge aglomerāciju komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, tiek attiecināti iepriekšēji noteikumi un/vai īpašas atļaujas.

2) Pārējā daļā prasību noraidīt.

3) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(1) OV C 293, 4.9.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents

(Lieta C-443/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Papildu aizsardzības sertifikāts zālēm — Regula (EK) Nr. 469/2009 — 3. panta d) punkts — Piešķiršanas nosacījumi — Pirmās atļaujas laist produktu tirgū kā zāles saņemšana — Atļauja, kas attiecas uz precī kā zālēm, kuras veido jau zināmas aktīvās vielas jaunu formulējumu)

(2019/C 187/16)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Abraxis Bioscience LLC

Atbildētājs: Comptroller General of Patents

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 469/2009 (2009. gada 6. maijs) par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm 3. panta d) punkts, aplūkots kopsakarā ar šīs regulas 1. panta b) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka minētās regulas 3. panta b) punktā paredzētā tirdzniecības atļauja, uz kuru ir veikta atsauce, pamatojot papildu aizsardzības sertifikāta pieteikumu attiecībā uz jaunu agrākās aktīvās vielas formulu, nevar tikt uzskatīta par pirmo attiecīgā produkta kā zāļu tirdzniecības atļauju gadījumā, kad pati šī aktīvā viela jau ir bijusi šādas atļaujas priekšmets.

⁽¹⁾ OV C 309, 18.9.2017.

Tiesas (virs palāta) 2019. gada 19. marta spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arif, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(Lieta C-444/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Robežkontrole, patvēruma un imigrācija — Regula (ES) 2016/399 — 32. pants — Dalībvalsts veikta īslaicīga robežkontroles atjaunošana pie savām iekšējām robežām — Trešās valsts valstspiederīgā nelikumīga ieceļošana — Iekšējo robežu pielīdzināšana ārējām robežām — Direktīva 2008/115/EK — Piemērošanas joma — 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts)

(2019/C 187/17)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Préfet des Pyrénées-Orientales*

Atbildētāji: *Abdelaziz Arif, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 2. panta 2. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), 32. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka to nepiemēro situācijā, kad trešās valsts valstspiederīgais tiek aizturēts dalībvalsts iekšējās robežas tiešā tuvumā un šīs dalībvalsts teritorijā uzturas nelikumīgi, pat ja saskaņā ar šī kodeksa 25. pantu šī dalībvalsts ir atjaunojusi kontroli pie šīs robežas sakarā ar nopietniem draudiem minētās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai.

(¹) OV C 330, 2.10.2017.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen

(Lieta C-465/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiskais iepirkums — Direktīva 2014/24/ES — 10. panta h) punkts — Īpaši izņēmumi attiecībā uz pakalpojumu līgumiem — Civilās aizsardzības, civilās drošības un katastrofu novēršanas pakalpojumi — Bezpeļņas organizācijas vai apvienības — Pacientu transportēšanas neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā pakalpojumi — Transportēšana aprīkotā neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā)

(2019/C 187/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S*

Atbildētāja: *Stadt Solingen*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, 10. panta h) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais izņēmums no publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanas jomas attiecas uz pacientu aprūpi neatliekamās palīdzības vajadzības situācijā glābšanas transportlīdzeklī, ko veic glābējs/glābšanas dienesta feldšeris, uz ko attiecas CPV (Common Procurement Vocabulary (Kopējā publiskā iepirkuma vārdnīca)) kods 75252000-7 (glābšanas pakalpojumi), kā arī uz transportēšanu aprīkotā neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā, kas papildus transportēšanai ietver pacientu aprūpi neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā, kad palīdzību sniedz glābšanas dienesta feldšeris, kuram palīdz glābšanas dienesta feldšera palīgs, uz ko attiecas CPV kods 85143000-3 (neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumi), ja runa ir par transportēšanu aprīkotā neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā, ko faktiski nodrošina atbilstoši apmācīti sniegt pirmo palīdzību darbinieki, un ja pastāv risks, ka pacienta veselības stāvoklis transportēšanas laikā var pasliktināties.

- 2) Direktīvas 2014/24 10. panta h) punkts ir jāinterpretē tādējādi, pirmkārt, ka tam ir pretrunā, ka sabiedriskā labuma organizācijas, kas atbilstoši valsts tiesībām ir atzītas par civilās drošības un aizsardzības organizācijām, tiek uzskatītas par “bezzaļņas organizācijām vai apvienībām” šīs tiesību normas izpratnē, ciktāl sabiedriskā labuma organizācijas statusa atzīšana valsts tiesībās nav pakļauta nosacījumam, ka tā ir bezzaļņas organizācija, un, otrkārt, ka organizācijas vai apvienības, kuru mērķis ir veikt sociālas funkcijas un kam nav komerciāla mērķa, un kuras pārinvestē iespējamo peļņu, lai sasniegtu organizācijas vai apvienības mērķi, ir “bezzaļņas organizācijas vai apvienības” minētās tiesību normas izpratnē.

(¹) OV C 330, 2.10.2017.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocesi pret Alfonso Verlezza u.c.

(Apvienotās lietas C-487/17 līdz C-489/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2008/98/EK un Lēmums 2000/532/EK — Atkritumi — Atkritumu klasificēšana par bīstamiem — Atkritumi, kurus var klasificēt gan ar bīstamo atkritumu kodiem, gan ar nebīstamo atkritumu kodiem)

(2019/C 187/19)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl, SE.IN Srl

Rezolutīvā daļa

- 1) III pielikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu, kas grozīta ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1357/2014 (2014. gada 18. decembris), kā arī pielikums Komisijas Lēmumam 2000/532/EK (2000. gada 3. maijs), ar ko aizstāj Lēmumu 94/3/EK, ar kuru izveidots atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta a) punktu Padomes Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, un Padomes Lēmumu 94/904/EK, ar kuru izveidots bīstamo atkritumu saraksts saskaņā ar 1. panta 4. punktu Padomes Direktīvā 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem, kas ir grozīts ar Lēmumu 2014/955/ES (2014. gada 18. decembris), ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu atkritumu īpašniekam, kurus var klasificēt gan ar bīstamo atkritumu kodiem, gan ar nebīstamo atkritumu kodiem, bet kuru sastāvs nav uzreiz zināms, šīs klasifikācijas nolūkā ir jānosaka minētais sastāvs un jāpārbauda bīstamās vielas, kas var tikt saprātīgi uzskatītas par klātesošām šajos atkritumos, un šajā nolūkā tas var izmantot Komisijas Regulā (EK) Nr. 440/2008 (2008. gada 30. maijs) par testēšanas

metožu noteikšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), paredzēto paraugu ņemšanu, ķīmisku analizēšanu un testēšanu, vai jebkuru citu paraugu ņemšanu, ķīmisku analizēšanu un testēšanu, kas ir starptautiski atzīta.

- 2) Piesardzības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja pēc riska novērtējuma, kas ir pēc iespējas pilnīgāks, ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus, tādu atkritumu īpašniekam, kurus var klasificēt gan ar bīstamo atkritumu kodiem, gan ar nebīstamo atkritumu kodiem, praktiski nav iespējams noteikt bīstamo vielu klātesamību vai novērtēt, kādas ir šo atkritumu bīstamās īpašības, tam ir jāklasificē šie atkritumi kā bīstami.

(¹) OV C 374, 6.11.2017.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-498/17) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/31/EK — 14. panta b) un c) punkts — Atkritumu apglabāšana poligonos — Esošie poligoni — Pārkāpums)

(2019/C 187/20)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, F. Thiran un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri un G. Palatiello, avvocato dello Stato)

Rezolutīvā daļa

- 1) Attiecībā uz šādiem poligoniem: Avigliano (apdzīvota vieta Serre Le Brece), Ferrandina (apdzīvota vieta Venita), Genzano di Lucania (apdzīvota vieta Matinella), Latronico (apdzīvota vieta Torre), Lauria (apdzīvota vieta Carpineto), Maratea (apdzīvota vieta Montescuro), Moliterno (apdzīvota vieta Tempa La Guarella), diviem poligoniem Potenza (apdzīvota vieta Montegrosso-Pallareta), poligoniem Rapolla (apdzīvota vieta Albero in Piano), Roccanova (apdzīvota vieta Serre), Sant'Angelo Le Fratte (apdzīvota vieta Farisi), Campotosto (apdzīvota vieta Reperduso), Capistrello (apdzīvota vieta Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), Aquila (apdzīvota vieta Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (sabiedrība Caffaro), Atella (apdzīvota vieta Cafaro), Corleto Perticara (apdzīvota vieta Tempa Masone), Marsico Nuovo (apdzīvota vieta Galaino), Matera (apdzīvota vieta La Martella), Pescopagano (apdzīvota vieta Domacchia), Rionero in Volture (apdzīvota vieta Ventaruolo), Salandra (apdzīvota vieta Piano del Governo), San Mauro Forte (apdzīvota vieta Priati), Senise (apdzīvota vieta Palomabara), Tito (apdzīvota vieta Aia dei Monaci), Tito (apdzīvota vieta Valle del Forno), Capestrano (apdzīvota vieta Tirassegno), Castellalto (apdzīvota vieta Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (apdzīvota vieta Termine), Corfinio (apdzīvota vieta Cannucce), Corfinio (apdzīvota vieta Case querceto), Mosciano S. Angelo (apdzīvota vieta Santa Assunta), S. Omero (apdzīvota vieta Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (apdzīvota vieta Parapotì), San Bartolomeo in Galdo (apdzīvota vieta Serra Pastore), Trivigiano (iepriekš — Cava Zof) un Torviscosa

(apdzīvota vieta La Valletta), nepieņemot visus vajadzīgos pasākumus, lai cik ātri iespējams saskaņā ar Padomes Direktīvas 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem 7. panta g) punktu un 13. pantu tiktu slēgti tie poligoni, kas saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu nav saņēmuši atļauju turpināt darbību, vai neveicot vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to minēto poligonu atbilstību minētajai direktīvai, kuri ir saņēmuši atļauju turpināt darbību, un, proti, neierobežojot šīs pašas direktīvas I pielikuma 1. punktā paredzētos nosacījumus, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Direktīvas 1999/31 14. panta b) un c) punktā.

- 2) Itālijas Republika atļdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 338, 9.10.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums (Sąd Najwyższy (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(Lieta C-545/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pasta pakalpojumu iekšējais tirgus — Direktīvas 97/67/EK un 2008/6/EK — 7. panta 1. punkts — Jēdziens “ekskluzīvas vai īpašas tiesības ieviest vai sniegt pasta pakalpojumus” — 8. pants — Dalībvalstu tiesības organizēt ierakstītu pasta sūtījumu pakalpojumu, kas tiek izmantots tiesas procedūrās — Termiņš procesuālā dokumenta iesniegšanai tiesā — Savienības tiesībām atbilstīga valsts tiesību interpretācija — Ierobežojumi — Tiesa iedarbība, uz ko atsaucas dalībvalsts emanācija tiesvedībā pret fizisku personu)

(2019/C 187/21)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: Mariusz Pawlak

Atbildētājs: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/6/EK (2008. gada 20. februāris), 7. panta 1. punkta pirmais teikums kopsakarā ar tās 8. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nav saderīga tāda dalībvalsts tiesību norma, saskaņā ar kuru, nenorādot objektīvu pamatojumu, kas būtu balstīts uz sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumiem, par līdzvērtīgu procesuālā dokumenta iesniegšanai attiecīgajai tiesai ir atzīstama vienīgi šāda dokumenta iesniegšana tā vienīgā operatora pasta nodaļā, kas izraudzīts sniegt universālo pasta pakalpojumu.

- 2) Valsts iestāde, kas tiek uzskatīta par dalībvalsts emanāciju, tiesvedībā pret fizisku personu nevar atsaukties uz Direktīvu 97/67, kas grozīta ar Direktīvu 2008/6, pašu par sevi.

(¹) OV 2018, C 13, 15.1.2018.

**Tiesas (ceturrtā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums (Korkein hallinto-oikeus (Somija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā, ko ierosinājusi Oy Hartwall Ab**

(Lieta C-578/17) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Preču zīmes — Direktīva 2008/95/EK —
2. pants un 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Reģistrācijas atteikums vai spēkā neesamība — Atšķirtspējas
vērtējums in concreto — Preču zīmes kvalifikācija — Ietekme — Krāsu preču zīme vai grafiska preču zīme —
Grafiskas formas preču zīmes grafisks attēlojums — Reģistrācijas nosacījumi — Nepietiekami skaidrs un precīzs
grafisks attēlojums)**

(2019/C 187/22)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Oy Hartwall Ab

piedaloties: Patentti- ja rekisterihallitus

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 2. pants un 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apzīmējuma kvalifikācija par “krāsu preču zīmi” vai “grafisku preču zīmi”, ko reģistrācijas brīdī norāda pieteikuma iesniedzējs, ir viens no atbilstošajiem faktoriem, lai noteiktu, vai šis apzīmējums var veidot preču zīmi šīs direktīvas 2. panta izpratnē un vai attiecīgajā gadījumā šai preču zīmei ir atšķirtspēja minētās direktīvas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, taču neatbrīvo preču zīmju jomā kompetento iestādi no tās pienākuma veikt vērtējamās preču zīmes in concreto un vispārēju atšķirtspējas pārbaudi, tādēļ šī iestāde nevar atteikt apzīmējuma kā preču zīmes reģistrāciju tikai tāpēc, ka šis apzīmējums nav ieguvis atšķirtspēju saistībā ar tā izmantošanu pieteiktajām precēm vai pakalpojumiem.
- 2) Direktīvas 2008/95 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā tas nepieļauj reģistrēt apzīmējumu kā preču zīmi, jo reģistrācijas pieteikumā ir pretrunas, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 412, 4.12.2017.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Henri Pouvin, Marie Dijoux, épouse Pouvin/Electricité de France (EDF)

(Lieta C-590/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 93/13/EEK — Piemērošanas joma — 2. panta b) un c) punkts — Jēdzieni “patērētājs” un “pārdevējs vai piegādātājs” — Galvenā mājokļa iegādes finansējums — Hipotekārais aizdevums, ko darba devējs piešķir savam darbiniekam un viņa laulātajam, kurš ir solidārs līdzzaņēmējs)

(2019/C 187/23)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāji: Henri Pouvin, Marie Dijoux, pēclaulību uzvārds — Pouvin

Atbildētāja: Electricité de France (EDF)

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 2. panta b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmuma darbinieks un viņa laulātais, kuri noslēdz ar šo uzņēmumu kredītīgumu, kas principā ir rezervēts minētā uzņēmuma personāla locekļiem, lai finansētu nekustamā īpašuma iegādi privātām vajadzībām, ir jāuzskata par “patērētājiem” šīs tiesību normas izpratnē.

Direktīvas 93/13 2. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka minētais uzņēmums ir jāuzskata par “pārdevēju vai piegādātāju” šīs tiesību normas izpratnē, ja tas noslēdz šādu kredītīgumu saistībā ar savu darbību nolūkos, kas ir saistīti ar tā amatu, uzņēmējdarbību vai profesiju, pat tad, ja kredītu piešķiršana nav tā pamatdarbība.

⁽¹⁾ OV C 437, 18.12.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Cogeco Communications Inc/Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

(Lieta C-637/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 102. pants — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Direktīva 2014/104/ES — 9. panta 1. punkts — 10. panta 2. — 4. punkts — 21. un 22. pants — Valstu tiesībās reglamentētas zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem — Valstu nolēmumu spēks — Noilguma termiņi — Transponēšana — Piemērošana laikā)

(2019/C 187/24)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Pamatlietas puses

Prasītāja: Cogeco Communications Inc

Atbildētāji: Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA, NOS-SGPS SA

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/104/ES (2014. gada 26. novembris) par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem, 22. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šī direktīva pamatlietā nav piemērojama.
- 2) LESD 102. pants un efektivitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā, pirmkārt, ir paredzēts, ka noilguma termiņš attiecībā uz prasībām par zaudējumu atlīdzību ir trīs gadi un sākas no dienas, kad cietusī persona ir uzzinājusi par tiesībām uz atlīdzību, pat ja persona, kas ir atbildīga par pārkāpumu, nav zināma, un, otrkārt, nav paredzēta iespēja apturēt vai pārtraukt šo termiņu valsts konkurences iestādē notiekošas procedūras laikā.

(¹) OV C 32, 29.1.2018.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — slewo — schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski

(Lieta C-681/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 2011/83/ES — 6. panta 1. punkta k) apakšpunkts un 16. panta e) punkts — Distances līgums — Atteikuma tiesības — Izņēmumi — Jēdziens “aizzīmogotas preces, kuras nav piemērotas atdošanai atpakaļ veselības aizsardzības vai higiēnas apsvērumu dēļ un kuras pēc piegādes ir atvērtas” — Matracis, kura aizsargpārklājumu patērētājs pēc piegādes ir noņēmis)

(2019/C 187/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: slewo — schlafen leben wohnen GmbH

Atbildētājs: Sascha Ledowski

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK, 16. panta e) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdzienā "aizzīmogotas preces, kuras nav piemērotas atdošanai atpakaļ veselības aizsardzības vai higiēnas apsvērumu dēļ un kuras pēc piegādes ir atvērtas" šīs normas izpratnē neietilpst tāda prece kā matracis, kura aizsargpārklājumu patērētājs pēc piegādes ir noņēmis.

(¹) OV C 112, 26.3.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico u.c.

(Lieta C-702/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Dabaszāzes iekšējais tirgus — Sadales sabiedriskā pakalpojuma koncesija — Priekšlaicīga koncesijas pārtraukšana pārejas posma beigās — Kompensācija, kas jaunajam koncesionāram ir jāmaksā bijušajam koncesionāram — Tiesiskās drošības princips)

(2019/C 187/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Unareti SpA

Atbildētāji: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Rezolutīvā daļa

Savienības tiesības sabiedrisko pakalpojumu koncesiju jomā, ņemot vērā tiesiskās drošības principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tām atbilst tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, ar ko tiek grozītas atsauces normas, lai aprēķinātu kompensāciju, uz kuru bez konkursa piešķirto dabaszāzes sadales koncesiju īpašniekiem ir tiesības tādēļ, ka šīs koncesijas tiek priekšlaicīgi izbeigtas, lai tās atkārtoti piešķirtu pēc konkursa rīkošanas.

(¹) OV C 112, 26.3.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Tallinna Ringkonnakohus (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — AS Tallinna Vesi/Keskonnaamet

(Lieta C-60/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Atkritumi — Direktīva 2008/98/EK — Atkritumu atkārtota izmantošana un reģenerācija — Konkrēti kritēriji attiecībā uz notekūdeņu dūņu atkritumu stadijas izbeigšanos pēc reģenerācijas — Eiropas Savienības vai valsts mērogā noteiktu kritēriju neesamība)

(2019/C 187/27)

Tiesvedības valoda — igauņu

Iesniedzējtiesa

Tallinna Ringkonnakohus

Pamatlietas puses

Prasītāja: AS Tallinna Vesi

Atbildētāja: Keskonnaamet

piedaloties: Keskonnaministerium

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu 6. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, saskaņā ar kuru gadījumā, ja Eiropas Savienības mērogā nav noteikti atkritumu stadijas izbeigšanās kritēriji, tādās stadijas izbeigšanās ir atkarīga no tā, vai vispārēji piemērojamā valsts tiesību aktā ir paredzēti šim atkritumu veidam izveidoti kritēriji, un
- tas neļauj tādām atkritumu īpašniekiem tādās apstākļos kā pamatlietā prasīt, lai dalībvalsts kompetentā iestāde vai šis dalībvalsts tiesa konstatētu atkritumu stadijas izbeigšanos.

⁽¹⁾ OV C 142, 23.4.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Idi Srl/Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Lieta C-101/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma procedūru koordinēšana — Direktīva 2004/18/EK — 45. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts — Kandidāta vai pretendenta personiskā situācija — Dalībvalsts iespēja izslēgt no dalības publiskajā iepirkumā visus uzņēmumus, kuri ir tiesas procesa lietā par mierizlīgumu ar kreditoriem subjekti — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts izslēgt visas personas, attiecībā uz kurām “ir uzsāks” tiesas process, lai noslēgtu mierizlīgumu ar kreditoriem, izņemot, ja mierizlīguma plānā ir paredzēta darbības turpināšana — Uzņēmējs, kas iesniedzis prasības pieteikumu par mierizlīgumu ar kreditoriem, saglabājot iespēju iesniegt plānu, kurā paredzēta darbības turpināšana)

(2019/C 187/28)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājs: Idi Srl

Atbildētāja: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

piedaloties: Regione Campania

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 45. panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā no dalības publiskā iepirkuma procedūrā ir ļauts izslēgt saimnieciskās darbības subjektu, kurš lēmuma par izslēgšanu pieņemšanas dienā ir iesniedzis prasības pieteikumu, lai iegūtu tiesības noslēgt mierizlīgumu ar kreditoriem, saglabājot iespēju iesniegt plānu, kurā paredzēta darbības turpināšana.

⁽¹⁾ OV C 166, 14.5.2018.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. marta spriedums (Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SM/Entry Clearance Officer, UK Visa Section

(Lieta C-129/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības pilsonība — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņa ģimenes locekļi — 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts — “Tiešā pēcnācēja” jēdziens — Saskaņā ar Alžīrijas kafala (aprūpes nodrošināšana) sistēmu pastāvīgā likumiskā aizbildnībā esošs bērns — 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Pārējie ģimenes locekļi — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pants un 24. panta 2. punkts — Ģimenes dzīve — Bērna interešu prioritāte)

(2019/C 187/29)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Pamatlietas puses

Prasītājs: SM

Atbildētāja: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

Piedaloties: Coram Children's Legal Centre (CCLC), AIRE Centre

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 2. panta 2. punkta c) apakšpunktā izmantotais Savienības pilsoņa “tiešā pēcnācēja” jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, kas tas neietver bērnu, kas ir nodots Savienības pilsoņa pastāvīgā likumiskā aizbildnībā saskaņā ar Alžīrijas kafala sistēmu, jo šī nodošana aizbildnībā starp viņiem nerada nekādu izcelšanās saikni.

Tomēr attiecīgajām kompetentajām valsts iestādēm ir jāveicina šāda bērna kā viena no Savienības pilsoņa pārējiem ģimenes locekļiem iecelšana un uzturēšanās saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu, to skatot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. panta un 24. panta 2. punkta gaismā, veicot visu lietā pastāvošo un atbilstīgo apstākļu līdzsvarotu un saprātīgu novērtēšanu, ņemot vērā visas iesaistītās intereses un it īpaši — attiecīgā bērna intereses. Gadījumā, ja šī novērtējuma noslēgumā tiek konstatēts, ka bērns un viņa aizbildnis, kas ir Savienības pilsonis, bauda patiesu ģimenes dzīvi un šis bērns ir atkarīgs no sava aizbildņa, ar pamattiesībām uz ģimenes dzīves neaizskaramību saistītās prasības, tās skatot kopā ar pienākumu ņemt vērā bērna intereses, principā nozīmē, ka šim bērnam ir jāpiešķir iecelšanas un uzturēšanās tiesības, lai tam ļautu dzīvot kopā ar savu aizbildni šī aizbildņa uzņemošajā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 134, 16.4.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums — River Kwai International Food Industry Co. Ltd/Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

(Lieta C-144/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Dempings — Galīgais antidempinga maksājums konkrētu Taizemes izcelsmes sagatavotu vai konservētu cukurkukurūzas graudu importam — Starpposma pārskatīšana, kura veikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 3. punktu)

(2019/C 187/30)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (pārstāvji: F. Graafsma un J. Cornelis, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (pārstāvji: A. Willems un C. Zimmermann, advokāti, un S. De Knop, advokāts), Eiropas Savienības Padome (pārstāvis: S. Boelaert), Eiropas Komisija (pārstāvji: J.-F. Brakeland un A. Demeneix)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) River Kwai International Food Industry Co. Ltd sedz savus, kā arī atlīdzina Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 142, 23.4.2018.

Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 27. marta spriedums (Cour d'appel de Mons (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mydibel SA/État belge

(Lieta C-201/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Priekšnodokļa atskaitīšana — Nekustamais īpašums, kas ir ražošanas līdzeklis — Pārdošana un atpakaļnoma (sale and lease back) — PVN atskaitījumu koriģēšana — PVN neitralitātes princips — Vienlīdzīgas attieksmes princips)

(2019/C 187/31)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Mons

Pamatlietas puses

Prasītāja: Mydibel SA

Atbildētāja: État belge

Rezolutīvā daļa

- 1) Neskarot iesniedzējtiesas pārbaudi par attiecīgajiem valsts faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Direktīvu 2009/162/ES (2009. gada 22. decembris), 184., 185., 187. un 188. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos nav noteikts pienākums koriģēt pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas ir maksājams par ēku un kas sākotnēji ir ticis pareizi atskaitīts, ja šis īpašums ir bijis tāda sale and lease back (pārdošanas un atpakaļnomas) darījuma priekšmets, kuram nav piemērojams PVN tādos apstākļos, kādi aplūkoti pamatlietā.
- 2) Tāda Direktīvas 2006/112, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2009/162, 184., 185., 187. un 188. panta interpretācija, saskaņā ar kuru tajos ir noteikts pienākums koriģēt sākotnēji atskaitīto pievienotās vērtības nodokli (PVN) tādos apstākļos, kādi aplūkoti pamatlietā, atbilst PVN neitralitātes principam un vienlīdzīgas attieksmes principam.

(¹) OV C 182, 28.5.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums (Tribunale ordinario di Udine (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tecnoservice Int. Srl, maksātnespējas procesā/Poste Italiane SpA

(Lieta C-245/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Maksājuma pakalpojumi iekšējā tirgū — Direktīva 2007/64/EK — 74. panta 2. punkts — Maksājuma uzdevums ar pārskaitījumu — Maksātāja norādīts nepareizs unikālais identifikators — Maksājuma izpilde, pamatojoties uz unikālu identifikatoru — Personas, kas sniedz maksājuma pakalpojumu saņēmējam, atbildība)

(2019/C 187/32)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Udine

Pamatlietas puses

Prasītāja: Tecnoservice Int. Srl, maksātnespējas procesā

Atbildētājs: Poste Italiane SpA

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK un 2006/48/EK un atceļ Direktīvu 97/5/EK, 74. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja maksājuma uzdevums tiek izpildīts saskaņā ar maksājuma pakalpojumu lietotāja norādītu unikālu identifikatoru, kas neatbilst šī paša lietotāja norādītam saņēmēja nosaukumam, maksājumu pakalpojumu sniedzēja atbildības ierobežojums, kāds paredzēts šajā noteikumā, attiecas gan uz maksātāja maksājuma pakalpojumu sniedzēju, gan uz maksājuma saņēmēja maksājuma pakalpojumu sniedzēju.

(¹) OV C 249, 16.7.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. marta spriedums (Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství

(Lieta C-275/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 131. pants un 146. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Preču, kas nosūtītas vai transportētas ārpus Eiropas Savienības, piegāžu atbrīvojums no nodokļa — Valsts tiesībās paredzēts nosacījums atbrīvojumam no nodokļa — Konkrētas muitas procedūras piemērošana precēm — Pierādījums par eksporta procedūras piemērošanu)

(2019/C 187/33)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītājs: Milan Vinš

Atbildētājs: Odvolací finanční ředitelství

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 146. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kurš aplūkots kopā ar tās 131. pantu, ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj, ka valsts tiesību normā atbrīvojumam no pievienotās vērtības nodokļa, kas paredzēts attiecībā uz precēm, kuras ir plānots eksportēt ārpus Eiropas Savienības, ir izvirzīts nosacījums, ka šīm precēm ir tikusi piemērota izvešanas muitas procedūra, situācijā, kad ir pierādīts, ka atbrīvojuma no nodokļa pamatnosacījumi, tostarp it īpaši nosacījums, ka attiecīgās preces faktiski ir izvestas no Savienības teritorijas, ir izpildīti.

(¹) OV C 221, 25.6.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 21. marta spriedums — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/Eiropas Komisija

(Lieta C-312/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Automašīnu akumulatoru pārstrādes tirgus — Lēmums, ar kuru ir konstatēts LESD 101. panta pārkāpums un uzlikti naudas sodi — Grozošais lēmumus, ar kuru sākotnējais lēmums ir papildināts ar trūkstošajām adresātu pirkuma vērtībām — Termiņš prasības celšanai — Termiņa sākums — Nokavējums — Nepieņemamība)

(2019/C 187/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (pārstāvji: M. Brealey QC, I. Vandenborre, advokāts, S. Dionnet, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Conte, I. Rogalski, J. Szczodrowski un F. van Schaik)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH un Société traitements chimiques des métaux (STCM) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 231, 2.7.2018.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. februārī iesniedza Curtea de Apel Cluj (Rumānija) — NG, OH/SC Banca Transilvania SA

(Lieta C-81/19)

(2019/C 187/35)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Cluj

Pamatlietas puses

Prasītāji: NG, OH

Atbildētāja: SC Banca Transilvania SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 93/13/EEK ⁽¹⁾ 1. panta [2. punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka no negodīguma viedokļa tiek analizēts līguma noteikums, kurā ir pārņemta dispoziitīv[a] tiesību norm[a], no kuras līguma puses varēja atkāpties, bet no kuras tās nav konkrēti atkāpušās, jo par to nav nekādas vienošanās, kā tas notika konkrētajā analizētajā gadījumā attiecīgā uz noteikumu, saskaņā ar kuru aizdevums ir jāatmaksā tajā pašā ārvalstu valūtā, kādā tas ir piešķirts?
- 2) Vai apstākļos, kuros, piešķirot aizdevumu ārvalstu valūtā, patērētājs nav ticis iepazīstināts ar attiecīgajiem aprēķiniem/prognozēm par finansiālo ietekmi, kāda iespējamām valūtas maiņas kursa svārstībām būs uz kopējām no naudas aizdevuma izrietošajām saistībām, var pamatoti apgalvot, ka šāds noteikums par maiņas riska pilnīgu uzņemšanos no patērētāja puses (atbilstoši nominālās vērtības principam) ir skaidrs un saprotams, un ka profesionālis/banka ir labticīgi pildījuši savu informēšanas pienākumu attiecībā pret otru līguma pusi, apstākļos, kad *Banca Națională a României* (Rumānijas Valsts bankas) noteiktais augstākais pieļaujams patērētāju parādsaistību līmenis ir aprēķināts, ievērojot aizdevuma piešķiršanas dienā spēkā esošo maiņas kursu?
- 3) Vai Direktīva 93/13/EEK un par to izstrādātā judikatūra, kā arī efektivitātes princips nepieļauj to, ka pēc tam, kad noteikums par maiņas risku ir atzīts par negodīgu, līgums paliek spēkā negrozītā veidā? Kāds ir iespējams grozījums, lai nepiemērotu negodīgo noteikumu un ievērotu efektivitātes principu?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 5. februārī iesniedza Tribunalul Olt (Rumānija) — Asociația “Forumul Judecătorilor Din România”/Inspekția Judiciară

(Lieta C-83/19)

(2019/C 187/36)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Olt

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asociația “Forumul Judecătorilor Din România”

Atbildētāja: *Inspeția Judiciară*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai sadarbības un pārbaudes mehānisms (SPM), kas izveidots ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK⁽¹⁾ (2006. gada 13. decembris), ir uzskatāms par Savienības iestādes pieņemtu aktu LESD 267. panta izpratnē, kura interpretāciju var lūgt Eiropas Savienības Tiesai?
- 2) Vai ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris) izveidotā sadarbības un pārbaudes mehānisma (SPM) saturs, būtība un darbība laikā ietilpst Līguma par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai, ko Rumānija 2005. gada 25. aprīlī parakstīja Luksemburgā, piemērošanas jomā? Vai saistībā ar minēto mehānismu sagatavotajos ziņojumos formulētās prasības Rumānijai ir saistošas?
- 3) Vai Līguma par Eiropas Savienību (LES) 19. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir noteikts pienākums veikt pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu tiesību aizsardzību tiesā jomās, kurās piemērojamas Savienības tiesības, proti, nodrošināt neatkarīgas disciplinārlietas garantijas Rumānijas tiesnešiem, novēršot jebkādus riskus, kas saistīti ar politisko ietekmi uz šādu procedūru norisi, kā *Inspeția Judiciară* (Tiesu inspekcija, Rumānija) vadības iecelšana, ko tieši veic valdība, pat uz pagaidu termiņu?
- 4) Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka procedūrās, kurās valdība tieši iecel *Inspeția Judiciară* (Tiesu inspekcija, Rumānija) vadību, pat uz pagaidu termiņu, dalībvalstīm ir jāievēro tiesiskuma kritēriji, kas noteikti arī ziņojumos, kuri sagatavoti saistībā ar sadarbības un pārbaudes mehānismu (SPM), kurš izveidots ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris)?

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliicinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. februārī iesniedza Curtea de Apel Pitești (Rumānija) — Asociația “Forumul Judecătorilor din România”, Asociația “Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”/Consiliul Superior al Magistraturii

(Lieta C-127/19)

(2019/C 187/37)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Pitești

Pamatlietas puses

Prasītājas: Asociația “Forumul Judecătorilor din România”, Asociația “Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Atbildētāja: Consiliul Superior al Magistraturii

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai sadarbības un pārbaudes mehānisms (SPM), kas izveidots ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK⁽¹⁾ (2006. gada 13. decembris), ir uzskatāms par Savienības iestādes pieņemtu aktu LESD 267. panta izpratnē, kura interpretāciju var lūgt Eiropas Savienības Tiesai?
- 2) Vai ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris) izveidotā sadarbības un pārbaudes mehānisma (SPM) saturs, būtība un darbība laikā ietilpst Līguma par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai, ko Rumānija 2005. gada 25. aprīlī parakstīja Luksemburgā, piemērošanas jomā? Vai saistībā ar minēto mehānismu sagatavotajos ziņojumos formulētās prasības Rumānijai ir saistošas?
- 3) Vai LES 2. pants, skatot to kopsakarā ar 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka Rumānijas pienākums ievērot saistībā ar sadarbības un pārbaudes mehānismu (SPM), kas ir izveidots ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK (2006. gada 13. decembris), sagatavotajos ziņojumos noteiktās prasības atbilst dalībvalsts pienākumam ievērot tiesiskuma principus?
- 4) Vai LESD 2. pantam, un it īpaši pienākumam ievērot tiesiskuma vērtības, ir pretrunā tādi tiesību akti, saskaņā ar kuriem *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Augstā kasācijas tiesa, Rumānija) prokuratūrā izveido un organizē Tiesu sistēmā izdarītu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanas nodaļu, ņemot vērā iespēju izdarīt netiešu spiedienu uz tiesnešiem?
- 5) Vai LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā nostiprinātais tiesnešu neatkarības princips, kā tas ir interpretēts Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā (spriedums, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117), neatļauj *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Augstā kasācijas tiesa) prokuratūrā izveidot Tiesu sistēmā izdarītu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanas nodaļu, ņemot vērā noteikumus par minētās nodaļas prokuroru iecelšanu/atsaukšanu, noteikumus par amata pienākumu pildīšanu minētajā nodaļā, kā arī veidu, kādā tiek noteikta kompetence saistībā ar ierobežotu amata vietu skaitu šajā nodaļā?

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza
Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — DY

(Lieta C-138/19)

(2019/C 187/38)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pamatlietas puses

Prasītājs: DY

Atbildētāja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Persona, kas piedalās lietā: Finanzpolizei

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK ⁽²⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesību normu, kurā par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, piemēram, par darba samaksas dokumentu pieejamības nenodrošināšanu vai paziņojumu neiesniegšanu *Zentrale Koordinationsstelle* (paziņojumi ZKO) ir paredzēti ļoti lieli naudas sodi, it īpaši lieli minimālie sodi, kurus kumulatīvi nosaka par katru iesaistīto darba ņēmēju?
2. Ja atbilde jau uz pirmo jautājumu nav apstiprinoša:

Vai LESD 56. pants, kā arī Direktīva 96/71/EK un Direktīva 2014/67/ES ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj noteikt kumulatīvus naudas sodus par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, neparedzot absolūtu maksimālo soda mēra robežu?
3. Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, priekšlaicīgi izbeidzot un/vai pārtraucot pagaidu darbību uzņēmējvalstī, paziņošana ZKO par izmaiņām ir obligāta?
4. Ja atbilde uz trešo jautājumu ir noliedzīga:

Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā paziņojumam par izmaiņām nav paredzēts samērīgs termiņš?
5. Vai LESD 56. pants un Direktīvas 2014/67/ES 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, pat iesniedzot pienācīgus un atbilstošus dokumentus samērīgā termiņā vēlāk, prasība par dokumentu nodrošināšanu nav izpildīta?
6. Vai LESD 56. pants un Direktīvas 2014/67/ES 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka ārvalstu pakalpojuma sniedzējam ir jāiesniedz tādi dokumenti, kuri nav norādīti Direktīvas 2014/67/ES 9. pantā un kuri nav nedz svarīgi, nedz lietderīgi, un valsts tiesību aktos nav konkrēti definēti, kā, piemēram, algu reģistri, algas konta kartes, algu saraksti, nodokļu ieturēšanas apliecības, reģistrēšanās un reģistrācijas atsaukšana, veselības apdrošināšana, pārskatu sniegšanas un aprēķināto piemaksu saraksti, dokumenti par darba algas klasifikāciju, diplomi?

⁽¹⁾ OV 1997, L 18, 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (OV 2014, L 159, 11. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza
Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — DY

(Lieta C-139/19)

(2019/C 187/39)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pamatlietas puses

Prasītājs: DY

Atbildētāja: *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld*

Persona, kas piedalās lietā: *Finanzpolizei*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK⁽²⁾, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesību normu, kurā par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, piemēram, par darba samaksas dokumentu pieejamības nenodrošināšanu vai paziņojumu neiesniegšanu *Zentrale Koordinationsstelle* (paziņojumi ZKO) ir paredzēti ļoti lieli naudas sodi, it īpaši lieli minimālie sodi, kurus kumulatīvi nosaka par katru iesaistīto darba ņēmēju?

2. Ja atbilde jau uz pirmo jautājumu nav apstiprinoša:

Vai LESD 56. pants, kā arī Direktīva 96/71/EK un Direktīva 2014/67/ES ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj noteikt kumulatīvus naudas sodus par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, neparedzot absolūtu maksimālo soda mēra robežu?

3. Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, priekšlaicīgi izbeidzot un/vai pārtraucot pagaidu darbību uzņēmējvalstī, paziņošana ZKO par izmaiņām ir obligāta?

4. Ja atbilde uz trešo jautājumu ir noliedzīga:

Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā paziņojumam par izmaiņām nav paredzēts samērīgs termiņš?

5. Vai LESD 56. pants un Direktīvas 2014/67/ES 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, pat iesniedzot pienācīgus un atbilstošus dokumentus samērīgā termiņā vēlāk, prasība par dokumentu nodrošināšanu nav izpildīta?

6. Vai LESD 56. pants un Direktīvas 2014/67/ES 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka ārvalstu pakalpojuma sniedzējam ir jāiesniedz tādi dokumenti, kuri nav norādīti Direktīvas 2014/67/ES 9. pantā un kuri nav nedz svarīgi, nedz lietderīgi, un valsts tiesību aktos nav konkrēti definēti, kā, piemēram, algu reģistri, algas konta kartes, algu saraksti, nodokļu ieturēšanas apliecības, reģistrēšanās un reģistrācijas atsaukšana, veselības apdrošināšana, pārskatu sniegšanas un aprēķināto piemaksu saraksti, dokumenti par darba algas klasifikāciju, diplomi?

⁽¹⁾ OV 1997, L 18, 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot iekšējā tirgus informācijas sistēmu (OV 2014, L 159, 11. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza
Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — EX

(Lieta C-140/19)

(2019/C 187/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pamatlietas puses

Prasītājs: EX

Atbildētāja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Persona, kas piedalās lietā: Finanzpolizei

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK (?), ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesību normu, kurā par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, piemēram, par darba samaksas dokumentu pieejamības nenodrošināšanu vai paziņojumu neiesniegšanu *Zentrale Koordinationsstelle* (paziņojumi ZKO) ir paredzēti ļoti lieli naudas sodi, it īpaši lieli minimālie sodi, kurus kumulatīvi nosaka par katru iesaistīto darba ņēmēju?

2. Ja atbilde jau uz pirmo jautājumu nav apstiprinoša:

Vai LESD 56. pants, kā arī Direktīva 96/71/EK un Direktīva 2014/67/ES ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj noteikt kumulatīvus naudas sodus par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, neparedzot absolūtu maksimālo soda mēra robežu?

3. Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka priekšlaicīgi izbeidzot un/vai pārtraucot pagaidu darbību uzņēmējvalstī, paziņošana ZKO par izmaiņām ir obligāta?

4. Ja atbilde uz trešo jautājumu ir noliedzīga:

Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā paziņojumam par izmaiņām nav paredzēts samērīgs termiņš?

5. Vai LESD 56. pants un Direktīvas 2014/67/ES 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, pat iesniedzot pienācīgus un atbilstošus dokumentus samērīgā termiņā vēlāk, prasība par dokumentu nodrošināšanu nav izpildīta?
6. Vai LESD 56. pants un Direktīvas 2014/67/ES 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka ārvalstu pakalpojuma sniedzējam ir jāiesniedz tādi dokumenti, kuri nav norādīti Direktīvas 2014/67/ES 9. pantā un kuri nav nedz svarīgi, nedz lietderīgi, un valsts tiesību aktos nav konkrēti definēti, kā, piemēram, algu reģistri, algas konta kartes, algu saraksti, nodokļu ieturēšanas apliecības, reģistrēšanās un reģistrācijas atsaukšana, veselības apdrošināšana, pārskatu sniegšanas un aprēķināto piemaksu saraksti, dokumenti par darba algas klasifikāciju, diplomu?

(¹) OV 1997, L 18, 1. lpp.

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (OV 2014, L 159, 11. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 20. februārī iesniedza
Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austrija) — EX**

(Lieta C-141/19)

(2019/C 187/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pamatlietas puses

Prasītājs: EX

Atbildētāja: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Persona, kas piedalās lietā: Finanzpolizei

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai LESD 56. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (¹) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK (²), ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesību normu, kurā par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, piemēram, par darba samaksas dokumentu pieejamības nenodrošināšanu vai paziņojumu neiesniegšanu *Zentrale Koordinationsstelle* (paziņojumi ZKO) ir paredzēti ļoti lieli naudas sodi, it īpaši lieli minimālie sodi, kurus kumulatīvi nosaka par katru iesaistīto darba ņēmēju?

2. Ja atbilde jau uz pirmo jautājumu nav apstiprinoša:

Vai LESD 56. pants, kā arī Direktīva 96/71/EK un Direktīva 2014/67/ES ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj noteikt kumulatīvus naudas sodus par formālu pienākumu neizpildi saistībā ar pārrobežu darba ņēmēju izmantošanu, neparedzot absolūtu maksimālo soda mēra robežu?

3. Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, priekšlaicīgi izbeidzot un/vai pārtraucot pagaidu darbību uzņēmējvalstī, paziņošana ZKO par izmaiņām ir obligāta?

4. Ja atbilde uz trešo jautājumu ir noliedzīga:

Vai LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā paziņojumam par izmaiņām nav paredzēts samērīgs termiņš?

5. Vai LESD 56. pants un Direktīvas 2014/67/ES 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, pat iesniedzot pienācīgus un atbilstošus dokumentus samērīgā termiņā vēlāk, prasība par dokumentu nodrošināšanu nav izpildīta?

6. Vai LESD 56. pants un Direktīvas 2014/67/ES 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka ārvalstu pakalpojuma sniedzējam ir jāiesniedz tādi dokumenti, kuri nav norādīti Direktīvas 2014/67/ES 9. pantā un kuri nav nedz svarīgi, nedz lietderīgi, un valsts tiesību aktos nav konkrēti definēti, kā, piemēram, algu reģistri, algas konta kartes, algu saraksti, nodokļu ieturēšanas apliecības, reģistrēšanās un reģistrācijas atsaukšana, veselības apdrošināšana, pārskatu sniegšanas un aprēķināto piemaksu saraksti, dokumenti par darba algas klasifikāciju, diplomu?

(¹) OV 1997, L 18, 1. lpp.

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/67/ES (2014. gada 15. maijs) par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (OV 2014, L 159, 11. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 26. februārī iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) — Hecta Viticol SRL/Agencia Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Lieta C-184/19)

(2019/C 187/42)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Hecta Viticol SRL*

Atbildētāji: *Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 92/83/EEK (1992. gada 19. oktobris) par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem ⁽¹⁾, 7., 11. [un] 15. panta noteikumiem un Padomes Direktīvas 92/84/EEK (1992. gada 19. oktobris) par spirta un alkoholisko dzērienu akcīzes nodokļa likmju saskaņošanu ⁽²⁾ 5. panta noteikumiem ir pretrunā 2010. gada 23. jūnija Valdības steidzamības kārtā pieņemtā rīkojuma Nr. 54/2010 par noteiktiem pasākumiem nodokļu nemaksāšanas apkarošanai I panta 21. punkta un IV panta 1. punkta noteikumi?
- 2) Vai tiesiskās drošības un tiesiskās [paļāvības] aizsardzības principiem ir pretrunā tiesiskais regulējums, kas ietverts 2010. gada 23. jūnija Valdības steidzamības kārtā pieņemtā rīkojuma Nr. 54/2010 par noteiktiem pasākumiem nodokļu nemaksāšanas apkarošanai I panta 21. punktā un IV panta 1. punktā, jo tas groza akcīzes nodokļa likmi nedzirkstošiem raudzētajiem dzērieniem, izņemot alu un vīnu?

⁽¹⁾ OV 1992, L 316, 21. lpp.

⁽²⁾ OV 1992, L 316, 29. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Eiropas Ārējās darbības dienests iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-537/17 De Loecker/EĀDD

(Lieta C-187/19 P)

(2019/C 187/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Ārējās darbības dienests (pārstāvji: *S. Marquardt* un *R. Spac*)

Otrs lietas dalībnieks: *Stéphane De Loecker*

Prasījumi

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— noraidīt prasības pieteikumu kā nepamatotu, ciktāl tas attiecas uz prasību atcelt 2016. gada 10. oktobra lēmumu noraidīt sūdzību par psiholoģisku vardarbību, kas vērsta pret tajā laikā amatā esošo EĀDD *Chief Operating Officer*;

— piespriest prasītājam [pirmajā instancē] atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir vērsta pret pārsūdzētā sprieduma 57., 58. un 65. punktu. EĀDD uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sava sprieduma 65. punktā nospriežot, ka EĀDD nav pareizi izpildījis 2015. gada 16. decembra spriedumu *De Loecker/EĀDD* (F-34/15) un ir pārkāpis prasītāja [pirmajā instancē] tiesības tikt uzklaustam, viņu neuzklausot iepriekšējā analizē pirms administratīvās izmeklēšanas uzsākšanas.

Šajā kontekstā EĀDD uzskata, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā lietas faktu izvērtējumā, sagrozot izmantojamo procedūru un neievērojot to, ka EĀDD ir uzklaušījis prasītāju [pirmajā instancē], tam sniedzot iespēju iesniegt visu viņa sākotnējo sūdzību papilddošu informāciju, un tas ticis izdarīts pirms lietas materiāli nodoti iepriekšējai izmeklēšanai Komisijas dienestiem.

Turklāt spriedums *De Loecker/EĀDD* (F-34/15) esot kļūdaini interpretēts kā tāds, kurā noteikts EĀDD pienākums uzklaustīt prasītāju jau iepriekšējās procedūras stadijā (pārsūdzētā sprieduma 55.—57. punkts).

Visbeidzot, EĀDD apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu novērtējumā attiecībā uz procedūru, transponējot šajā lietā secinājumus, kuri ir izdarīti 2017. gada 14. februāra spriedumā *Kerstens/Komisija* (T-270/16 P, minēti pārsūdzētā sprieduma 58. punktā). Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā to, ka šajā lietā runa ir tikai par iepriekšēju analīzi, un nevis par administratīvu izmeklēšanu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. februārī iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) — PJ/QK

(Lieta C-195/19)

(2019/C 187/44)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītājs: PJ

Atbildētājs: QK

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Rumānijai ir saistošs ar Komisijas Lēmumu 2006/928/EK ⁽¹⁾ (2006. gada 13. decembris) izveidotais sadarbības un pārbaudes mehānisms (SPM) un saistībā ar minēto mehānismu sagatavotajos ziņojumos noteiktās prasības?

- 2) Vai LESD 67. panta 1. punktam, kā arī LES 2. panta pirmajam teikumam un 9. panta pirmajam teikumam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, ar ko izveido prokuratūras nodaļu, kurai ir ekskluzīva kompetence izmeklēt visa veida noziedzīgus nodarījumus, ko izdarījuši tiesneši vai prokurori?
- 3) Vai Savienības tiesību pārākuma principam, kā tas nostiprināts 1964. gada 15. jūlija spriedumā *Costa, 6/64*, EU:C:1964:66, un vēlāk izstrādātajā Tiesas pastāvīgajā judikatūrā, ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar ko tādai politiskai tiesu iestādei kā *Curtea Constituțională a României* (Rumānijas Konstitucionālā tiesa) ir atļauts pārkāpt iepriekš minēto principu, pieņemot nepārsūdzamus nolēmumus?

(¹) Komisijas Lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 6. martā iesniedza Miskolci Kōzigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — UO/Készenléti Rendőrség

(Lieta C-211/19)

(2019/C 187/45)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Miskolci Kōzigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: UO

Atbildētāja: Készenléti Rendőrség

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (¹) 1. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas piemērošanas subjektu loks ir noteikts Direktīvas 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (²), 2. pantā?
- 2) Vai — gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbildams apstiprinoši — Direktīvas 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā, 2. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 2. panta 1. un 2. punkts nav jāpiemēro Ātrās reaģēšanas policijas vienībā dienējošajiem policijas darbiniekiem?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

(²) OV 1989, L 183, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 13. martā iesniedza Wiener Neustadt (Austrija) —
YS/NK**

(Lieta C-223/19)

(2019/C 187/46)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Wiener Neustadt

Pamatlietas puses

Prasītājs: YS

Atbildētāja: NK

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos ⁽¹⁾ un/vai Direktīvas 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽²⁾, piemērošanas jomā ietilpst dalībvalsts regulējums, ja tā rezultātā bijušam darba devējam, izmaksājot arodpensijas, no tām ir jāietur noteiktas naudas summas, kas skar būtiski lielāku skaitu vīriešu, kuriem ir tiesības saņemt arodpensiju, nekā sievietēm, kurām ir šādas tiesības, un darba devējs ieturētās naudas summas drīkst izmantot pēc saviem ieskatiem, un vai šāds regulējums ir diskriminējošs iepriekš minēto direktīvu nozīmē?
2. Vai Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽³⁾, piemērošanas jomā ietilpst dalībvalsts regulējums, kas diskriminē vecuma dēļ, jo tas rada izdevumus tikai vecāka gadagājuma personām, kurām ir privāttiesībās balstītas tiesības saņemt arodpensiju, kas tika nolīgta kā tieši definētu pabalstu shēma, savukārt gados jaunākām un jaunām personām, kuras ir noslēgušas līgumus par arodpensiju, šādi izdevumi nerodas?
3. Vai Pamattiesību hartas regulējums, it īpaši tajā paredzētais nediskriminācijas princips, kas izriet no 20. un 21. panta, ir jāpiemēro arodpensijām arī tad, ja dalībvalsts regulējums neietver diskrimināciju, kāda tā ir aizliegta saskaņā ar Direktīvu 79/7/EEK, Direktīvu 2000/78/EK un Direktīvu 2006/54/EK?
4. Vai Pamattiesību hartas 20. un nākamie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts regulējumu, kas īsteno Savienības tiesību aktus Pamattiesību hartas 51. panta izpratnē un dzimuma, vecuma, īpašuma vai citu iemeslu, piemēram, īpašuma tiesību attiecību dēļ, kādos pašreiz atrodas šo personu bijušais darba devējs, diskriminē personas, kurām ir privāttiesībās balstītas tiesības saņemt arodpensiju, salīdzinājumā ar citām personām, kurām ir tiesības saņemt arodpensiju, un vai Pamattiesību harta aizliedz šāda veida diskrimināciju?
5. Vai valsts tiesību normas, kas pienākumu veikt maksājumus savam bijušajam darba devējam paredz tikai nelielai personu grupai, kam ir līgumtiesības saņemt arodpensiju tieši definētu pabalstu shēmas veidā, nozīmē diskrimināciju vēl arī īpašuma dēļ Pamattiesību hartas 21. panta nozīmē, ja tas skar tikai personas, kas saņem lielākas arodpensijas?

6. Vai Pamattiesību hartas 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj dalībvalsts regulējumu, kas, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem un izslēdzot kompensāciju, paredz atsavinoša rakstura iejaukšanos līgumā par arodpensiju tieši definētu pabalstu shēmas veidā, kas noslēgts starp divām privātpersonām, radot izdevumus bijušajam darba ņēmējam, kas bijis nodarbināts uzņēmumā, kas veidojis uzkrājumus arodpensijas izmaksai un neatrodas ekonomiski sarežģītā situācijā?
7. Vai normatīvajos aktos bijušajam darba devējam noteiktais pienākums neizmaksāt personai, kurai ir tiesības saņemt arodpensiju, noligtās atlīdzības (noligtās arodpensijas) daļas, kā līgumu slēgšanas brīvības pārkāpums nozīmē iejaukšanos darba devēja tiesībās uz īpašumu?
8. Vai Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj dalībvalsts regulējumu, kas ar normatīvajiem aktiem īsteno atsavināšanu un neparedz citu atsavināšanas novēršanas iespēju kā prasības par zaudējumu atlīdzību un atsavinātās summas atmaksu celšanu pret atsavināšanas labuma guvēju (bijušo darba devēju un maksātāju saskaņā ar pensijas līgumu)?

(¹) OV 1979, L 6, 24. lpp.

(²) OV 2006, L 204, 23. lpp.

(³) OV 2000, L 303, 16. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. martā iesniedza Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nīderlande) — R.N.N.S./Minister van Buitenlandse Zaken

(Lieta C-225/19)

(2019/C 187/47)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Pamatlietas puses

Prasītājs: R.N.N.S.

Atbildētājs: Minister van Buitenlandse Zaken

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai galīga lēmuma par vīzas atteikumu saskaņā ar Vīzu kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta vi) punktu pārsūdzības gadījumā Vīzu kodeksa 32. panta 3. punkta izpratnē ir runa par efektīvu tiesību aizsardzības līdzekli Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta izpratnē šādos apstākļos:

— lēmuma pamatojumā dalībvalsts ir tikai norādījusi: “Viena vai vairākas dalībvalstis Jūs uzskata par apdraudējumu vienas vai vairāku dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai vai sabiedrības veselībai Šengenas Robežu kodeksa 2. panta 19. un 21. punkta izpratnē, vai to starptautiskajām attiecībām”;

- nedz lēmumā, nedz pārsūdzības tiesvedībā dalībvalsts nesniedz informāciju par to, kurš konkrēts pamats vai pamati no četriem Vīzu kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta vi) punktā minētajiem tiek izmantoti;
- pārsūdzības tiesvedībā dalībvalsts nesniedz nedz sīkāku informāciju, nedz sīkāku pamatojumu pēc būtības par pamatu vai pamatiem, uz kuriem ir balstīti citas dalībvalsts (vai citu dalībvalstu) iebildumi?
- 2) Vai pirmajā jautājumā izklāstītajos apstākļos tiesības uz labu pārvaldību Hartas 41. panta izpratnē tiek nodrošinātas, it īpaši ņemot vērā administrācijas pienākumu pamatot tās lēmumus?
- 3) a) Vai atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir atšķirīga, ja dalībvalsts galīgajā lēmumā par vīzu norāda uz faktiski pastāvošu un pietiekami precīzi aprakstītu pārsūdzības iespēju citā dalībvalstī pret vārdā nosaukto kompetento iestādi šajā citā dalībvalstī (vai šajās citās dalībvalstīs), kura ir cēlusi Vīzu kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta vi) punktā minētos iebildumus, un atteikuma pamats var tikt vērtēts šīs pārsūdzības ietvaros?
- b) Vai, lai sniegtu apstiprinošu atbildi uz pirmo jautājumu kopsakarā ar 3. jautājuma a) daļu, pārsūdzības tiesvedībā, kas notiek dalībvalstī, kas ir pieņēmusi galīgo lēmumu, un kas norisinās pret to, ir jāaptur lēmuma izpilde līdz brīdim, kad pieteikuma iesniedzējam ir radusies iespēja izmantot pārsūdzības iespēju citā dalībvalstī (vai citās dalībvalstīs), un, ja pieteikuma iesniedzējs to izmanto, ir ticis pieņemts (galīgais) nolēmums saistībā ar šo pārsūdzību?
- 4) Vai atbilde uz jautājumiem ir atkarīga no tā, vai (iestādei) dalībvalstī (vai dalībvalstīs), kas (vai kuras) ir cēlusi (ir cēlušas) iebildumus pret vīzas izsniegšanu, var tikt sniegta iespēja galīgā lēmuma par vīzas pieteikumu pārsūdzības tiesvedībā piedalīties kā otrai atbildētājam un tai kā šādai lietas dalībniecei var tikt dota iespēja izklāstīt, uz kādu pamatu vai kādiem pamatiem ir balstīti tās iebildumi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. martā iesniedza Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem (Nīderlande) — K.A./Minister van Buitenlandse Zaken

(Lieta C-226/19)

(2019/C 187/48)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Pamatlietas puses

Prasītāja: K.A.

Atbildētājs: *Minister van Buitenlandse Zaken*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai galīga lēmuma par vīzas atteikumu saskaņā ar Vīzu kodeksa ⁽¹⁾ 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta vi) punktu pārsūdzības gadījumā Vīzu kodeksa 32. panta 3. punkta izpratnē ir runa par efektīvu tiesību aizsardzības līdzekli Eiropas Savienības Pamatiesību hartas 47. panta izpratnē šādos apstākļos:
 - lēmuma pamatojumā dalībvalsts ir tikai norādījusi: “Viena vai vairākas dalībvalstis Jūs uzskata par apdraudējumu vienas vai vairāku dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai vai sabiedrības veselībai Šengenas Robežu kodeksa 2. panta 19. un 21. punkta izpratnē, vai to starptautiskajām attiecībām”;
 - nedz lēmumā, nedz pārsūdzības tiesvedībā dalībvalsts nesniedz informāciju par to, kurš konkrēts pamats vai pamati no četriem Vīzu kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta vi) punktā minētajiem tiek izmantoti;
 - pārsūdzības tiesvedībā dalībvalsts nesniedz nedz sīkāku informāciju, nedz sīkāku pamatojumu pēc būtības par pamatu vai pamatiem, uz kuriem ir balstīti citas dalībvalsts (vai citu dalībvalstu) iebildumi?
- 2) Vai pirmajā jautājumā izklāstītajos apstākļos tiesības uz labu pārvaldību Hartas 41. panta izpratnē tiek nodrošinātas, it īpaši ņemot vērā administrācijas pienākumu pamatot tās lēmumus?
- 3)
 - a) Vai atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir atšķirīga, ja dalībvalsts galīgajā lēmumā par vīzu norāda uz faktiski pastāvošu un pietiekami precīzi aprakstītu pārsūdzības iespēju citā dalībvalstī pret vārdā nosaukto kompetento iestādi šajā citā dalībvalstī (vai šajās citās dalībvalstīs), kura (vai kuras) ir cēlusi (cēlušas) Vīzu kodeksa 32. panta 1. punkta a) apakšpunkta vi) punktā minētos iebildumus, un atteikuma pamats var tikt vērtēts šīs pārsūdzības ietvaros?
 - b) Vai, lai sniegtu apstiprinošu atbildi uz pirmo jautājumu kopsakarā ar 3. jautājuma a) daļu, ir jāaptur lēmums pārsūdzības tiesvedībā, kas notiek dalībvalstī, kas ir pieņēmusi galīgo lēmumu, un kas norisinās pret to, ir jāaptur lēmuma izpilde līdz brīdim, kad pieteikuma iesniedzējam ir radusies iespēja izmantot pārsūdzības iespēju citā dalībvalstī (vai citās dalībvalstīs), un, ja pieteikuma iesniedzējs to izmanto, ir ticis pieņemts (galīgais) nolēmums saistībā ar šo pārsūdzību?
- 4) Vai atbilde uz jautājumiem ir atkarīga no tā, vai (iestādei) dalībvalstī (vai dalībvalstīs), kas ir cēlusi iebildumus pret vīzas izsniegšanu, var tikt sniegta iespēja galīgā lēmuma par vīzas pieteikumu pārsūdzības tiesvedībā piedalīties kā otrai atbildētājai un tai kā šādi lietās dalībniecei var tikt dota iespēja izklāstīt, uz kādu pamatu vai kādiem pamatiem ir balstīti tās iebildumi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV 2009, L 243, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. martā iesniedza *Gerechthof te Amsterdam (Nīderlande)* — *Dexia Nederland BV/XXX*

(Lieta C-229/19)

(2019/C 187/49)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechthof te Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Dexia Nederland BV*

Atbildētājs: *XXX*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīva 93/13 ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka noteikums, ņemot vērā šajā direktīvā paredzētos kritērijus, ir uzskatāms par negodīgu jau tādēļ vien, ka šis noteikums, to novērtējot atbilstoši visiem apstākļiem līguma slēgšanas brīdī, kas ar to bijuši saistīti, ietver iespēju radīt ievērojamu un nepamatotu nelīdzsvarotību atkarībā no tā, kādi apstākļi iestājas līguma darbības laikā, it īpaši tāpēc, ka noteikumā kā iespējama priekšrocība, kas rodas pārdevējam vai piegādātājam līguma pirmstermiņa izbeigšanas brīdī, iepriekš ir noteikta atlikušās līzings summas konkrēta procentuālā daļa, kas ir atkāpe no piemērojamajiem valsts tiesību aktu noteikumiem, saskaņā ar kuriem šāda priekšrocība nav iepriekš noteikta, bet gan ir jānosaka, ņemot vērā līguma izbeigšanas apstākļus, kas ar to saistīti, it īpaši procentu likmi, ar kādu pirms termiņa saņemtā summa var tikt ieguldīta atlikušajā laika periodā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 19. martā iesniedza *Kúria (Ungārija)* — *Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala*

(Lieta C-237/19)

(2019/C 187/50)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Atbildētāja: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm⁽¹⁾, 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta [ii] punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja apzīmējumu veido tikai preces forma,
 - a) pārbaudot, vai forma ir vajadzīga vēlamā tehniskā rezultāta iegūšanai, var pamatoties tikai uz reģistrācijas pieteikumā norādīto grafisko attēlu, vai
 - b) var ņemt vērā arī konkrētās sabiedrības daļas uztveri?Proti, vai var ņemt vērā, ka konkrētā sabiedrības daļa zina, ka reģistrācijai pieteiktā forma ir vajadzīga vēlamā tehniskā rezultāta iegūšanai?
- 2) Vai Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta [iii] punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka šis atteikuma pamats ir piemērojams tādiem apzīmējumiem, ko veido tikai preces forma, attiecībā uz kuriem noskaidrot, vai forma piešķir precei būtisku vērtību, var, ņemot vērā pircēja uztveri vai zināšanas par grafiski attēloto precī?
- 3) Vai Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta [iii] punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka atteikuma pamats ir piemērojams apzīmējumiem, kurus veido tikai preces forma,
 - a) kurai tā individuālas rakstura dēļ jau ir piešķirta dizainparaugu aizsardzība vai
 - b) kuras estētiskais izskats pats par sevi piešķir precei kaut kādu vērtību?

⁽¹⁾ OV 2008, L 299, 25. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. martā George Haswani iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-477/17 Haswani/Padome

(Lieta C-241/19 P)

(2019/C 187/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: George Haswani (pārstāvis: G. Karouni, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

Prasījumi

- Atcelt 2019. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-477/17 pilnībā;
- izdot rīkojumu par *Georges Haswani* vārda svītrosānu no Vispārējā tiesā apstrīdētajiem aktiem pievienotajiem pielikumiem;
- ierosināt lietu un:
 - atcelt Lēmumu 2015/1836 un Regulu 2015/1828;
 - piespriest Padomei samaksāt 100 000 EUR kā atlīdzību par *G. Haswani* nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest Padomei segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā, Lēmuma 2015/1836 (6. apsvēruma) un Lēmuma 2013/255 (5. apsvēruma), kurā grozījumi ir izdarīti ar Lēmumu 2015/1836, pārkāpums, kā arī pierādīšanas pienākuma apvēršana un nevainīguma prezumpcijas principa pārkāpums.

Ar otro pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums un pamatojuma nenorādīšana.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums un pamatojuma nenorādīšana.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. martā iesniedza Kúria (Ungārija) — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-258/19)

(2019/C 187/52)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Atbildētāja kasācijas instancē: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru nodokļa atskaitīšanas tiesību īstenošanas mērķiem tiek ņemts vērā tikai brīdis, kad iestāšanās nodokļa iekasējamības gadījums, neraugoties uz to, ka par izpildes apmēru starp pusēm bija civiltiesisks strīds, kas tika atrisināts tiesas ceļā, un ka rēķins tika izrakstīts tikai pēc tam, kad tika pasludināts galīgs spriedums, ir pretrunā nodokļu neitralitātes principam un PVN atskaitīšanas tiesību formālajiem nosacījumiem?
- 2) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai var pārsniegt dalībvalsts tiesiskajā regulējumā noteikto noilguma termiņu PVN atskaitīšanas tiesību īstenošanai, kas ir pieci gadi no brīža, kad tika sniegti pakalpojumi?
- 3) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai atskaitīšanas tiesību īstenošanu ietekmē rēķina saņēmēja rīcība šajā lietā, proti, apstākļi, ka tas samaksāja ar galīgu spriedumu līgumpartnerim noteikto atlīdzību tikai pēc tam, kad līgumpartneris bija uzsācis piespiedu izpildes procedūru, kā rezultātā rēķins tika izrakstīts tikai pēc noilguma termiņa beigām?

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 26. martā Bena Properties Co. SA iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-412/16 Bena Properties/Padome

(Lieta C-260/19 P)

(2019/C 187/53)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Bena Properties Co. SA (pārstāvis: E. Ruchat, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

— Atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;

— rezultātā atcelt 2019. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-412/16 Bena Properties/Padome;

un, taisot jaunu spriedumu:

— atcelt 2016. gada 27. maija Lēmumu (KĀDP) 2016/850 un tam sekojošos izpildes aktus, ciktāl tie attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, Vispārējai tiesai neievērojot Pamattiesību hartas 41. pantā paredzētās apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības tikt uzklausi tai pirms jaunu ierobežojošu pasākumu pieņemšanas.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un faktu sagrozīšana, jo Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā rakstus, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam, lai pierādītu, ka tā nav atbalstījusi Sīrijas režīmu.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa neesot atzinusi par nelikumīgām Lēmuma 2013/255/KĀDP 27. un 28. panta normas, saskaņā ar kurām piederēšana *Al-Assad* vai *Maklouf* ģimenēm ir autonomas kritērijs, kas pamato soda uzlikšanu, tādējādi apvēršot pierādīšanas pienākumu.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 26. martā Cham Holding Co. SA iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-413/16 Cham/Padome

(Lieta C-261/19 P)

(2019/C 187/54)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Bena Properties Co. SA* (pārstāvis: *E. Ruchat*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

— atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;

— rezultātā atcelt 2019. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-413/16 *Cham/Padome*;

un, taisot jaunu spriedumu:

— atcelt 2016. gada 27. maija Lēmumu (KĀDP) 2016/850 un tam sekojošos izpildes aktus, ciktāl tie attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, Vispārējai tiesai neievērojot Pamattiesību hartas 41. pantā paredzētās apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības tikt uzklausītai pirms jaunu ierobežojošu pasākumu pieņemšanas.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un faktu sagrozīšana, jo Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā rakstus, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam, lai pierādītu, ka tā nav atbalstījusi Sīrijas režīmu.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo Vispārējā tiesa neesot atzinusi par nelikumīgām Lēmuma 2013/255/KĀDP 27. un 28. panta normas, saskaņā ar kurām piederēšana *Al-Assad* vai *Maklouf* ģimenēm ir autonomas kritērijs, kas pamato soda uzlikšanu, tādējādi apvēršot pierādīšanas pienākumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. martā iesniedza Polymeles Protodikeio Athinon (Grieķija) — RM, SN/Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

(Lieta C-262/19)

(2019/C 187/55)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Polymeles Protodikeio Athinon

Pamatlietas puses

Prasītāji: RM, SN

Atbildētāja: *Agrotiki Trapeza tis Ellados AE*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Likuma 4235/2014 70. panta 1. punktā ietvertais noteikums, atbilstoši kuram “[..] Runājot par hipotēkām vai pagaidu hipotēkām, kas ierakstītas attiecīgos nekustamā īpašuma reģistros un, iespējams, kompetentajā zemesgrāmatā par labu bankai “AGROTIKI TRAPEZA TIS ELLADOS A.E.” (turpmāk tekstā — “Banka”), kas jau nodota īpašajai likvidācijai, attiecībā pret lauksaimniekiem — fiziskām personām vai lauksaimniekiem — fiziskām trešajām personām uz viņu lauksaimniecības nekustamo īpašumu vai uz viņu lauksaimniecības ražošanas iekārtām, lai garantētu visus Bankas aizdevumus, kuri izriet no aizdevumiem — kapitāla daļām, procentiem, nokavējuma procentiem, tostarp procentiem, kas uzrēķināti par nesamaksātiem procentiem un nokavējuma procentiem, iemaksām, izdevumiem vai izmaksām un citiem līdzekļiem, kas identificēti attiecīgajā finansējuma līgumā — lai piešķirtu lauksaimniekiem, fiziskajām personām, īstermiņa un vidēja termiņa finansējumus minētajā Bankā, kuri attiecas tikai uz viņu lauksaimniecības darbību un kuriem ir pilnībā vai daļēji iestājies izpildes termiņš, finansējuma summa, par kuru ir reģistrēta hipotēka vai pagaidu hipotēka, ir ierobežota līdz simt divdesmit procentiem (120 %) no finansētā kapitāla, ja vien visi minētie no finansējuma izrietošie Bankas aizdevumi nepārsniedz (ieskaitot jau atlīdzinātās summas) sākotnējā kapitāla divkārtu apjomu, savukārt tā tiek ierobežota līdz divkārtam saņemtā finansējuma kapitālam, ja visi minētie aizdevumi pārsniedz sākotnējā kapitāla divkārtu apjomu šā panta spēkā stāšanās brīdī, un finansējums no šī brīža kļūst, ja nav jau kļuvis, par finansējumu, kuram iestājas izpildes termiņš un kurš ir pieprasāms. Ja tiek reģistrēta hipotēka vai pagaidu

hipotēka uz vairāk nekā vienu lauksaimnieka, fiziskās personas vai trešās fiziskās personas, lauksaimniecības nekustamo īpašumu, Banka ierobežo hipotēku vai pagaidu hipotēku līdz nekustamajam īpašumam vai nekustamajiem īpašumiem, garantējot savu aizdevumu, līdz šādiem sliekšņiem, un prioritāri līdz tam vai līdz tiem, kas nav lauksaimnieka vai trešās personas pirmais mājoklis un/vai galvenā lauksaimniecības piegāžu noliktava”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietilpst valsts atbalsta jēdzienā Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē?

- 2) Vai šāds Likuma Nr. 4235/2014 70. panta 1. punktā minētais noteikums ir saderīgs ar iekšējo tirgu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 2. punkta izpratnē?
- 3) Vai šādu Likuma Nr. 4235/2014 70. panta 1. punktā minēto noteikumu var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 3. punkta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. aprīlī iesniedza Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vācija) — VQ/Land Hessen

(Lieta C-272/19)

(2019/C 187/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pamatlietas puses

Prasītājs: VQ

Atbildētājs: Land Hessen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula — VDAR) ⁽¹⁾— šeit: VDAR 15. pants, datu subjekta piekļuves tiesības — ir piemērojama dalībvalsts federālās zemes parlamenta komitejai — šeit: Hesenes federālās zemes parlamenta Lūgumrakstu komiteja —, kas ir atbildīga par pilsoņu iesniegumu izskatīšanu, un vai attiecīgā komiteja šajā kontekstā ir jāuzskata par publisku iestādi VDAR 4. panta 7. punkta izpratnē?
- 2) Vai iesniedzējtiesa ir neatkarīga un objektīva tiesa LESD 267. panta izpratnē, skatītā kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 47. panta otro daļu?

⁽¹⁾ OV 2016, L 119, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. aprīlī iesniedza Općinski sud u Zadru (Horvātija) —
R.D., A.D./Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Lieta C-277/19)

(2019/C 187/57)

Tiesvedības valoda — horvātu

Iesniedzējtiesa

Općinski sud u Zadru

Pamatlietas puses

Prasītāji: R.D., A.D.

Atbildētāja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kāds tvērums un apjoms ir patērētāju tiesību aizsardzībai, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un [Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK] ⁽¹⁾, un Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītliģumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu ⁽²⁾ un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK ⁽³⁾ un 2013/36/ES ⁽⁴⁾ un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽⁵⁾?
- 2) Vai prasītāji ir patērētāji [Direktīvas 2011/83/ES] un [Direktīvas 2014/17/ES] tiesību normu izpratnē, ņemot vērā, ka atbildētāja apstrīd, ka tie būtu patērētāji?
- 3) Vai [Direktīvas 2014/17/ES] 4. panta un Direktīvas 2008/48/EK 3. panta noteikumiem un citiem Direktīvas 2014/17/ES preambulā noteiktajiem patērētāju tiesību aizsardzības mērķiem un nolūkiem ir pretrunā Patēriņa kredītu likuma 3 panta 1. punkta a) apakšpunktā esošās valsts tiesību normas, kurās patērētāju aizsardzībai ir paredzēta maksimālā robeža konkrētā summā, proti, 1 000 000,00 kunas?
- 4) Vai [Direktīvas 2014/17/ES] 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācija — kurā atbildētāja ir Austrijas Republikā reģistrēta krājaizdevu sabiedrība, kura 2007. un 2008. gadā nebija saņēmusi nedz Horvātijas Centrālās bankas atļauju izsniegt kredītus patērētājiem, nedz Finanšu ministrijas īpašu atļauju saskaņā ar [Patēriņa kredītu likuma 21. pantu], nedz arī tai bija reģistrēts pārstāvis vai meitasuzņēmums Horvātijas Republikā — ir iemesls, lai atzītu kredītliģuma spēkā neesamību un konstatētu minētās direktīvas tiesību normas pārkāpumu, jo šādā veidā (iespējams) tiek tieši apdraudētas patērētāju statusā esošu fizisku personu tiesības Horvātijas Republikas teritorijā, ievērojot, ka atbildētāja nebija pakļauta tiesību aktos noteiktajai uzraudzībai, lai aizsargātu patērētāju tiesības un paredzētu vienotus noteikumus un kritērijus patēriņa kredītu izsniegšanai hipotekāro kredītu formā, kā norādīts [Direktīvas 2014/17/ES] preambulā?

- 5) Vai var uzskatīt, ka ir pārkāpti Direktīvas 2014/17/ES 18., 19. un 20. pants, ņemot vērā, ka labticības un godīguma principi veido juridisko standartu, proti, ka, noslēdzot kredītīgumu, tika pārkāpta minētā direktīva, jo kredīts tika izsniegts ar faktisko procentu likmi 9,4 % apmērā, savukārt Austrijas patērētājiem atbildētāja noteica procentu likmi 4 % apmērā — *ABGB (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch, Austrijas Civilkodekss) 1000. pants* — un ņemot vērā, ka atbildētāja kredītiestāde šo mainīgo procentu likmi maina vienpusēji un izsniedz kredītus tikai ar hipotekāro nodrošinājumu?
- 6) Vai var uzskatīt, ka ir pārkāptas Direktīvas 2014/17/ES tiesību normas, skatot tās kopsakarā ar Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un ņemot vērā Kredītiestāžu likuma 2. pantā un 5. panta 1. punkta 2. apakšpunktā noteikto, ja atbildētājam, kas ir saskaņā ar Austrijas tiesībām dibināta juridiska persona, ir dota iespēja bez valsts iestāžu atļaujas un uzraudzības izsniegt patēriņa kredītus Horvātijas valstspiederīgajiem Horvātijas Republikas teritorijā, un vai var uzskatīt, ka šajā situācijā minētās valsts tiesību normas patērētāju statusā esošajām fiziskām personām nenodrošina pienācīgu aizsardzību, kas paredzēta Direktīvas 2014/17/ES 5. pantā “Kompetentās iestādes”, un ka atbildētāja nav rīkojusies saskaņā ar Likuma par saistībām 4. pantā paredzētajiem labticības un godīguma principiem, un tas savukārt padara kredītīguma noteikumus par spēkā neesošiem?
- 7) Vai kredītīguma noslēgšanā nav ievērotas formas prasības, proti, vai pamatprocedūrā ir pārkāpti Direktīvas 2014/17/ES 13., 14. un 16. pants, kredītīguma A noteikumā par pamatsummas atmaksājumu (2. lappuse), paredzot, ka: “Gada faktiskā procentu likme ir 9,4 %. Attiecībā uz domājamo gada procentu likmi atmaksas kavējuma gadījumā skat. pie kases lodziņa esošo plakātu”?
- 8) Vai var uzskatīt, ka tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā ir pārkāpti Direktīvas 2014/17/ES 13., 14. un 16. pants, ņemot vērā, ka strīdīgie kredītīgumi ir atbildētājas izstrādāti tipveida līgumi, kas noformēti atbildētājas iepriekš sagatavotās veidlapās vācu valodā un kas nav pilnībā tulkoti prasītāju dzimtajā valodā, un ka pirms līguma noslēgšanas Horvātijas Republikā tika izvietotas reklāmas, izmantojot atbildētājas (krājaizdevu sabiedrības) starpnieku tīklu, kuriem tāpat kā atbildētājam saskaņā ar Horvātijas tiesisko regulējumu nebija nedz Horvātijas Centrālās bankas atļaujas veikt kredītdarījumus, nedz Finanšu ministrijas atļaujas izsniegt patēriņa kredītus Horvātijas Republikas teritorijā?
- 9) Vai var uzskatīt, ka tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā ir pārkāptas Direktīvas 2014/17/ES tiesību normas, skatot tās kopsakarā ar Direktīvām 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010, ja valsts tiesību normās, proti, Kredītiestāžu likuma 2. panta 1., 2. un 3. punktā un 5. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā atbildētājam, kas ir saskaņā ar Austrijas tiesībām dibināta kredītiestāde, ir dota iespēja bez Horvātijas uzraudzības iestādes atļaujas veikt kredītdarījumus Horvātijas Republikas teritorijā ar patērētājiem, kas ir Horvātijas valstspiederīgie, un vai var uzskatīt, ka šajā situācijā minētās valsts tiesību normas patērētāju statusā esošajām fiziskām personām nenodrošina pienācīgu aizsardzību, kas ir paredzēta Direktīvas 2014/17/ES 5. pantā “Kompetentās iestādes”, un ka atbildētāja nav rīkojusies saskaņā ar Likuma par saistībām 4. pantā paredzētajiem labticības un godīguma principiem, un tas savukārt padara kredītīguma noteikumus par spēkā neesošiem?
- 10) Vai apstākļi, ka kredītīgumu noslēgšanas brīdī 2007. un 2008. gadā Horvātijas tiesību sistēmā nebija atbilstīgu īstenošanas tiesību normu, kas sīki reglamentētu Horvātijas valstspiederīgo parādsaistības ārvalstīs, ir izraisījis būtisku nelīdzsvarotību, no vienas puses, aizņēmēju un, no otras puses, banku situācijā, un šā juridiskā roba dēļ minētie aizņēmēji nebija aizsargāti, kas savukārt būtu pretrunā [Direktīvas 2014/17/ES] tiesību normām, konkrēti tās 13. pantam?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EEK (OV 2011, L 304, 64. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 60, 34. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EEK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EEK (OV 2010, L 331, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. aprīli iesniedza Tribunal administratif de Paris (Francija) — XS/Recteur de l'académie de Paris

(Lieta C-281/19)

(2019/C 187/58)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: XS

Atbildētājs: Recteur de l'académie de Paris

Prejudiciālais jautājums

Vai Francijas tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram pārklassificēšanai skolu pasniedzēju korpusā neņem vērā valsts darbinieka iepriekš nostrādāto darbu Eiropas Komisijā vai vispārīgāk kādā Eiropas Savienības iestādē, lai gan šajā regulējumā ir noteikts, ka ir jāņem vērā profesionālā darbība, kas iepriekš ir veikta citas Eiropas Savienības dalībvalsts civildienestā, ir pretrunā saistībām, kādas izriet no Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. panta un tā piemērošanas jomai?

Prasība, kas celta 2019. gada 16. aprīlī — Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-316/19)

(2019/C 187/59)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn un B. Rous Demiri)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prasītājas prasījumi

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pantu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, Slovēnijas Bankas telpās vienpusēji uzliekot arestu dokumentiem, kas ir saistīti ar ECBS un Eurosistēmas uzdevumu izpildi, un šajā jomā lojāli nesadarbojoties ar ECB, Slovēnijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti Līguma par Eiropas Savienības darbību 343. pantā, Protokola Nr. 4 par Eiropas Centrālo banku sistēmas Statūtiem un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem 39. pantā, Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 2., 18. un 22. pantā, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā.

Komisija turklāt lūdz Tiesu piespriest Slovēnijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Veicot kratīšanu un dokumentu arestu Slovēnijas Bankā 2016. gada 6. jūlijā, tika apdraudēta Savienības arhīvu neaizskaramība Līguma par Eiropas Savienības darbību 343. panta, Protokola Nr. 4 39. panta un Protokola Nr. 7 2. un 22. panta, kas aplūkoti kopā ar pēdējā minētā protokola 18. pantu, izpratnē, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkta izpratnē. Kratīšana un dokumentu arests tika veikti vienpusēji bez ECB piekrišanas, un ECB un Slovēnijas iestāžu domstarpību gadījumā — bez Eiropas Savienības Tiesas lēmuma. Neraugoties uz atkārtotiem brīdinājumiem, Slovēnijas iestādes, kas veica dokumentu arestu, nav centušās nodalīt dokumentus, kuri ietilpst Savienības arhīvos, un šajā jautājumā nav konstruktīvi apspriedušās ar ECB.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Deutsche Post/Komisija

(Lieta T-388/11) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Pasta joma — Daļas Deutsche Post darbinieku atalgojuma un sociālo papildizmaksu finansēšana no subsīdijām un no cenas regulētajiem ieņēmumiem — Lēmums paplašināt formālo izmeklēšanas procedūru — Lēmums, kurā konstatē jauna atbalsta esamību iepriekšējās izskatīšanas posma noslēgumā — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams tiesību akts — Interese celt prasību — Pieņemamība — Galīgā lēmuma atcelšanas sekas — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2019/C 187/60)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Post AG (Bonna, Vācija) (pārstāvji: J. Sedemund, T. Lübbig un M. Klasse, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: D. Grespan, T. Maxian Rusche un R. Sauer)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: UPS Europe SPRL/BVBA, iepriekš — UPS Europe NV/SA (Brisele, Beļģija) un United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG, iepriekš — UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Vācija) (pārstāvji: sākotnēji T. Ottervanger un E. Henny, vēlāk T. Ottervanger un visbeidzot R. Wojtek, avocats)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru ir lūgts atcelt Komisijas Lēmumu C(2011) 3081 *final* (2011. gada 10. maijs) paplašināt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz atbalstu C 36/07 (ex NN 25/07), ko īstenojusi Vācijas Federatīvā Republika attiecībā uz Deutsche Post, kura kopsavilkums tika publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī (OV 2011, C 263, 4. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Iebildi par nepieņemamību noraidīt.
- 2) Atcelt Komisijas Lēmumu C(2011) 3081 *final* (2011. gada 10. maijs) paplašināt LESD 108. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz atbalstu C 36/07 (ex NN 25/07), ko īstenojusi Vācijas Federatīvā Republika attiecībā uz Deutsche Post.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Deutsche Post AG tiesāšanās izdevumus.
- 4) UPS Europe SPRL/BVBA un United Parcel Service Deutschland Inc. & Co. OHG sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 282, 24.9.2011.

Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Sopra Steria Group/Parlaments

(Lieta T-182/15) ⁽¹⁾

(Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Informātikas pakalpojumu sniegšana Parlamentam, kā arī citām Savienības iestādēm un struktūrām — Izslēgšana no iepirkuma procedūrām — Potenciāls interešu konflikts — Līgumslēdzējas iestādes pieprasītās informācijas nesniegšana — Finanšu regulas 107. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pārskatāmība — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme — Finanšu regulas 102. panta 1. punkts)

(2019/C 187/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Francija) (pārstāvji: A. Verlinden, R. Martens un J. Joossen, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: B. Simon un L. Tapper Brandberg)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Luksemburga) un Intrasoft International SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: N. Korogiannakis, avocat)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt iepirkuma procedūrā PE/ITEC-ITS14, kura attiecas uz informātikas pakalpojumu sniegšanu Parlamentam, kā arī citām Eiropas Savienības iestādēm un struktūrām, Parlamenta pieņemtos lēmumus noraidīt konsorciju IBI IUS un STEEL, kuros ietilpa prasītāja, piedāvājumus attiecībā uz 2. un 3. daļu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Sopra Steria Group SA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.
- 3) CGI Luxembourg SA un Intrasoft International SA sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 262, 10.8.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Close un Cegelec/Parlaments

(Lieta T-259/15) ⁽¹⁾

(Būvdarbu publiskie iepirkumi — Iepirkuma procedūra — Enerģijas centrāles būvniecība — Konrad Adenauer ēkas Luksemburgā paplašināšana un atjaunošana — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendētājam — Atlases kritēriji — Finansiālais stāvoklis un ekonomiskā spēja — Tehniskā un profesionālā spēja — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2019/C 187/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: SA Close (Harzé-Aywaille, Beļģija), Cegelec (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: J.-M. Ridders un J.-L. Teheux, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: sākotnēji M. Rantala un M. Mraz, vēlāk — J.-M. Stenier, B. Schäfer un M. Mraz)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Parlamenta 2015. gada 19. marta lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāju iesniegtais piedāvājums iepirkuma procedūrā INLO-D-UPIL-T-14-AO 4 saistībā ar būvdarbu publisko iepirkumu par Konrad Adenauer ēkas Luksemburgā paplašināšanas un atjaunošanas projekta 73. daļu (enerģijas centrāle) un šī daļa piešķirta citam pretendentam.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) SA Close un Cegelec, no vienas puses, un Eiropas Parlaments, no otras puses, sedz paši savus tiesāšanas izdevumus, tostarp ar pagaidu noregulējuma tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 236, 20.7.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. aprīļa spriedums — Deutsche Lufthansa/Komisija

(Lieta T-492/15) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Pasākumi, ko Vācija īstenojusi par labu Frankfurtes Hānas lidostai un aviosabiedrībām, kas izmanto šo lidostu — Lēmums, ar ko pasākumi par labu Frankfurtes Hānas lidostai atzīti par valsts atbalstu, kas saderīgs ar iekšējo tirgu, un kurā konstatēta valsts atbalsta neesamība attiecībā uz aviosabiedrībām, kas izmanto šo lidostu — Individuāla skāruma neesamība — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība)

(2019/C 187/63)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Lufthansa AG (Ķelne, Vācija) (pārstāvis: A. Martin-Ehlers, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Herrmann, T. Maxian Rusche un S. Noë)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Land Rheinland-Pfalz (Vācija) (pārstāvis: C. Koenig, profesors) un Ryanair DAC, agrākā Ryanair Ltd (Dublina, Īrija) (pārstāvji: G. Berrisch, advokāts, un B. Byrne, solicitor)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/789 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/07), ko Vācija īstenojusi attiecībā uz Frankfurtes-Hānas lidostas finansēšanu un finansiālajām attiecībām starp lidostu un Ryanair (OV 2016, L 134, 46. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Deutsche Lufthansa AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 363, 3.11.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija

(Lieta T-300/16) (¹)

(Subsīdijas — Indijas izcelsmes plastiskā čuguna cauruļu un caurulīšu imports — Īstenošanas regula (ES) 2016/387 — Galīgā kompensācijas maksājuma noteikšana — Indijas regulējums, ar ko ir noteikts dzelzsrūdas eksporta nodoklis un dubulti dzelzceļa pārvadājumu tarifi, kuri ir nelabvēlīgi eksportam paredzētas dzelzsrūdas pārvadājumiem — Regulas (EK) Nr. 597/2009 (aizstāta ar Regulu (ES) 2016/1037) 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punkts — Finansiāls ieguldījums — Preču piegāde — Rīcība, ar ko privātai organizācijai “uztic” veikt funkciju, kura veido finansiālu ieguldījumu — Regulas Nr. 597/2009 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Subsīdijas īpašais raksturs — Regulas Nr. 597/2009 6. panta d) punkts — Ieguvuma aprēķināšana — Kaitējums Savienības ražošanas nozarei — Cenas samazinājuma un kaitējuma starpības aprēķināšana — Cēloņsakarība — Piekļuve antisubsīdēšanas izmeklēšanas konfidencialajiem datiem — Tiesības uz aizstāvību)

(2019/C 187/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Jindal Saw Ltd (Nūdeli, Indija), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Itālija) (pārstāvji: R. Antonini un E. Monard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J.-F. Brakeland un G. Luengo)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Francija) (pārstāvji: O. Prost, A. Coelho Dias un C. Bouvarel, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/387 (2016. gada 17. marts), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafitu) cauruļu un caurulišu importam (OV 2016, L 73, 1. lpp.), ciktāl šī regula attiecas uz prasītājām.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/387 (2016. gada 17. marts), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafitu) cauruļu un caurulišu importam, ciktāl tā attiecas uz Jindal Saw Ltd.
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Jindal Saw un Jindal Saw Italia SpA tiesāšanās izdevumus.
- 3) Saint-Gobain Pam sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 314, 29.8.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Jindal Saw un Jindal Saw Italia/Komisija

(Lieta T-301/16) (¹)

(Dempings — Indijas izcelsmes plastiskā čuguna cauruļu un caurulišu imports — Īstenošanas regula (ES) 2016/388 — Regula (EK) Nr. 1225/2009 (aizstāta ar Regulu (ES) 2016/1036) — Dempinga starpība — Eksporta cenas noteikšana — Eksportētāja un importētāja savstarpēja saistība — Droša eksporta cena — Eksporta cenas veidošana — Saprātīga daļa par pārdošanas, vispārējām un administratīvām izmaksām — Saprātīga daļa par peļņu — Kaitējums Savienības ražošanas nozarei — Cenas samazinājuma un kaitējuma starpības aprēķināšana — Cēloņsakarība — Piekļuve antidempinga izmeklēšanas konfidencialajiem datiem — Tiesības uz aizstāvību)

(2019/C 187/65)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Jindal Saw Ltd (Nūdeli, Indija), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Itālija) (pārstāvji: R. Antonini un E. Monard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J.-F. Brakeland un G. Luengo)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Francija) (pārstāvji: O. Prost, A. Coelho Dias un C. Bouwarel, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/388 (2016. gada 17. marts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafitu) cauruļu un caurulīšu importam (OV 2016, L 73, 53. lpp.; labojums — OV 2016, L 232, 15. lpp.), ciktāl šī regula attiecas uz prasītājam.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2016/388 (2016. gada 17. marts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Indijas izcelsmes plastiskā čuguna (saukta arī par čugunu ar lodveida grafitu) cauruļu un caurulīšu importam, ciktāl tā attiecas uz Jindal Saw Ltd.*
- 2) *Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Jindal Saw un Jindal Saw Italia SpA tiesāšanās izdevumus.*
- 3) *Saint-Gobain Pam sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.*

(¹) OV C 314, 29.8.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Gamaa Islamiya Ēgypte/Padome

(Lieta T-643/16) (¹)

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Īpaši ierobežojoši pasākumi, kas cīņā pret terorismu vērsti pret personām, grupām un vienībām — Līdzekļu iesaldēšana — Iespēja trešās valsts iestādi kvalificēt par kompetento iestādi Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP izpratnē — Lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu faktiskais pamats — Pienākums norādīt pamatojumu — Padomes pieņemto aktu autentiskuma apliecināšana)

(2019/C 187/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Al-Gama'a al-Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Ēgypte) (pārstāvis: L. Glock, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: sākotnēji G. Étienne un H. Marcos Fraile, vēlāk H. Marcos Fraile, B. Driessen un V. Piessevaux un visbeidzot H. Marcos Fraile, B. Driessen un A. Sikora-Kalēda)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji J. Norris, L. Havas, R. Tricot un L. Baumgart, vēlāk R. Tricot, C. Zadra un A. Tizzano)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/1136 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2015/2430 (OV 2016, L 188, 21. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2016/1127 (2016. gada 12. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2015/2425 (OV 2016, L 188, 1. lpp.), otrkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/154 (2017. gada 27. janvāris), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2016/1136 (OV 2017, L 23, 21. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/150 (2017. gada 27. janvāris), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2016/1127 (OV 2017, L 23, 3. lpp.), treškārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/1426 (2017. gada 4. augusts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2017/154 (OV 2017, L 204, 95. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420 (2017. gada 4. augusts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām

personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2017/150 (OV 2017, L 204, 3. lpp.), ceturtkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/475 (2018. gada 21. marts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2017/1426 (OV 2018, L 79, 26. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/468 (2018. gada 21. marts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420 (OV 2018, L 79, 7. lpp.), un, piektkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1084 (2018. gada 30. jūlijs), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2018/475 (OV 2018, L 194, 144. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1071 (2018. gada 30. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/468 (OV 2018, L 194, 23. lpp.), ciktāl šie akti attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Atceļt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/1136 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2015/2430, Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2016/1127 (2016. gada 12. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2015/2425, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/154 (2017. gada 27. janvāris), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2016/1136, Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/150 (2017. gada 27. janvāris), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2016/1127, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/1426 (2017. gada 4. augusts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2017/154, Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420 (2017. gada 4. augusts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2017/150, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/475 (2018. gada 21. marts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2017/1426, Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/468 (2018. gada 21. marts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1084 (2018. gada 30. jūlijs), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2018/475, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1071 (2018. gada 30. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/468, ciktāl šie akti attiecas uz “Gama’a al-Islamiyya” (dēvēta arī par “Al Gama’a al-Islamiyya”) (“islāmistu grupējums”—“IG”).*
- 2) *Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina Al-Gama’a al-Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Égypte) tiesāšanās izdevumus.*
- 3) *Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.*

(1) OV C 419, 14.11.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 4. aprīļa spriedums — Hesse un Wedl & Hofmann/EUIPO (“TESTA ROSSA”)

(Lieta T-910/16 un T-911/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “TESTA ROSSA” — Daļējas atcelšanas atzīšana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts) — Izmantošanas pierādījums — Apstrīdētās preču zīmes ārēja izmantošana — Vienlīdzīga attieksme)

(2019/C 187/67)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs lietā T-910/16: Kurt Hesse (Nirnberga, Vācija) (pārstāvis: M. Krogmann, advokāts)

Prasītāja lietā T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH (Mils, Austrija) (pārstāvis: M. Krogmann, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: M. Fischer)

Pārējie procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki, personas, kas iestājušās lietā Vispārējā tiesā: attiecīgi lietā T-910/16 un lietā T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH un Kurt Hesse

Priekšmets

Prasības par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 5. oktobra lēmumu lietā R 68/2016-1 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Kurt Hesse un Wedl & Hofmann

Rezolutīvā daļa

- 1) Lietas T-910/16 un T-911/16 apvienot sprieduma taisīšanai.
- 2) Prasības noraidīt.
- 3) Lietā T-910/16 Kurt Hesse atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 4) Lietā T-911/16 Wedl & Hofmann GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 53, 20.2.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 4. aprīļa spriedums — Sharif/Padome

(Lieta T-5/17) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Tiesības uz īpašumu — Samērīgums — Reputācijas aizskārums)

(2019/C 187/68)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ammar Sharif (Damaska, Sīrija) (pārstāvji: B. Kennelly, QC, un J. Pobjoy, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič un V. Piessevaux)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Havas un J. Norris)

Priekšmets

Galvenokārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2016/1897 (2016. gada 27. oktobris), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2016, L 293, 36. lpp.), Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2016/1893 (2016. gada 27. oktobris), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2016, L 293, 25. lpp.), Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/917 (2017. gada 29. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2017, L 139, 62. lpp.), Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/907 (2017. gada 29. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2017, L 139, 15. lpp.), Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2018, L 131, 16. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/774 (2018. gada 28. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2018, L 131, 1. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju, un, pakārtoti, prasība, kas ir pamatota ar LESD 277. pantu un ar ko tiek lūgts atzīt par nepiemērojamu Padomes Lēmuma 2013/255/KĀDP (2013. gada 31. maijs) par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2013, L 147, 14. lpp.), kas grozīts ar Padomes Lēmumu (KĀDP) 2015/1836 (2015. gada 12. oktobris) (OV 2015, L 266, 75. lpp.), 28. panta 2. punkta a) apakšpunktu un Padomes Regulas (ES) Nr. 36/2012 (2012. gada 18. janvāris) par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā un ar ko atceļ Regulu Nr. 442/2011 (OV 2012, L 16, 1. lpp.), kas ir grozīta ar Padomes Regulu (ES) 2015/1828 (2015. gada 12. oktobris) (OV 2015, L 266, 1. lpp.), 15. panta 1.a punkta a) apakšpunktu, ciktāl šīs tiesību normas attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Ammar Sharif sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 53, 20.2.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Polija/Komisija

(Lieta T-51/17) (¹)

(ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Augļu un dārzeņu nozares — Atbalsts ražotāju grupām — Polijas izdevumi — Nepilnības galvenajās pārbaudēs — Atzīšanas plānu un atzīšanas kritēriju pārbaudīšana — Atbalsta pieteikumu pārbaudes — Ekonomiskā saskaņotība — Izdevumu pamatotība — Sistēmiskas nepilnības — ELGF risks — Vienotas likmes korekcijas 25 % apmērā)

(2019/C 187/69)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvji: B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka un B. Paziewska)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji K. Skelly un A. Stobiecka-Kuik, vēlāk A. Stobiecka-Kuik un D. Milanowska)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/2018 (2016. gada 15. novembris), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2016, L 312, 26. lpp.), ciktāl tajā ir noteiktas vienotas likmes korekcijas attiecībā uz Polijas Republiku.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Polijas Republika sedz savus izdevumus, kā arī atlīdzina trīs ceturtdaļas Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumu.
- 3) Komisija sedz vienu ceturtdaļu savu tiesāšanās izdevumu.

(¹) OV C 86, 20.3.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 4. aprīļa spriedums — ClientEarth/Komisija

(Lieta T-108/17) (¹)

(REACH — Regula (EK) Nr. 1907/2006 — Bis(2-etilheksil)ftalāts (DEHP) — Pieprasījuma veikta iekšēju pārskatīšanu lēmumam par licences laišanai tirgū piešķiršanu noraidījums tādēļ, ka šis pieprasījums ir atzīts par nepamatotu — Kļūda tiesību piemērošanā — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Regulas (EK) Nr. 1367/2006 10. pants)

(2019/C 187/70)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ClientEarth (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: A. Jones, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, R. Lindenthal un K. Mifsud-Bonnici)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Ķimikāliju aģentūra (pārstāvji: M. Heikkilä un W. Broere)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 7. decembra vēstuli, ar kuru šī iestāde ir noraidījusi prasītājas 2016. gada 2. augusta pieprasījumu pārskatīt Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2016) 3549 final (2016. gada 16. jūnijs) par licenci, ar ko atļauj lietot bis(2-etilheksil)ftalātu (DEHP) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) ClientEarth sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA) sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 121, 18.4.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (“ADAPTA POWDER COATINGS”)

(Lieta T-223/17) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ADAPTA POWDER COATINGS” — Apelācijas padomes veikta spēkā neesamības atzīšana — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts) — Tiesību tikt uzklausītam pārkāpums — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants (tagad Regulas 2017/1001 94. pants) — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā)

(2019/C 187/71)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Adapta Color, SL (Peniskola, Spānija) (pārstāvji: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal un E. Armero Lavie, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Markakis, A. Söder un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Coatings Foreign IP Co. LLC (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: A. Rajendra, solicitor, un S. Malynicz, QC)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 6. februāra lēmumu lietā R 2522/2015-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Coatings Foreign IP un Adapta Color.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Adapta Color, SL atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 202, 26.6.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — *Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (“Bio proof ADAPTA”)*

(Lieta T-224/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Bio proof ADAPTA” — Apelācijas padomes veikta spēkā neesamības atzīšana — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts) — Tiesību tikt uzklausītam pārkāpums — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants (tagad Regulas 2017/1001 94. pants) — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā)

(2019/C 187/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Adapta Color, SL* (Peniskola, Spānija) (pārstāvji: *G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal* un *E. Armero Lavie*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: *E. Markakis, A. Söder* un *D. Walicka*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Coatings Foreign IP Co. LLC* (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: *A. Rajendra, solicitor*, un *S. Malynicz, QC*)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 6. februāra lēmumu lietā R 2521/2015-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Coatings Foreign IP* un *Adapta Color*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Adapta Color, SL* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 202, 26.6.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — *Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (“Bio proof ADAPTA”)*

(Lieta T-225/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Bio proof ADAPTA” — Apelācijas padomes veikta daļējas spēkā neesamības atzīšana — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts) — Tiesību tikt uzklausiņam pārkāpums — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (EK) Nr. 207/2009 75. pants (tagad Regulas 2017/1001 94. pants) — Pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā)

(2019/C 187/73)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Adapta Color, SL* (Peniskola, Spānija) (pārstāvji: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal un E. Armero Lavie, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Markakis, A. Söder un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Coatings Foreign IP Co. LLC* (Vilmingtona, Delavēra, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: A. Rajendra, solicitor, un S. Malynicz, QC)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 6. februāra lēmumu lietā R 311/2016-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Coatings Foreign IP* un *Adapta Color*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Adapta Color, SL* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 202, 26.6.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — Vācija/Komisija

(Lieta T-229/17) ⁽¹⁾

(Tiesību aktu tuvināšana — Regula (ES) Nr. 305/2011 — Regula (ES) Nr. 1025/2012 — Būvizstrādājumi — Saskaņotie standarti EN 14342:2013 un EN 14904:2006 — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2019/C 187/74)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: sākotnēji T. Henze un J. Möller, vēlāk J. Möller, pārstāvji, kam palīdz M. Winkelmüller, F. van Schewick un M. Kottmann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji G. Zavvos un C. Hermes, vēlāk C. Hermes un M. Huttunen)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Somijas Republika (pārstāvis: S. Hartikainen)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Komisijas Lēmumu (ES) 2017/133 (2017. gada 25. janvāris) par atsauces uz saskaņoto standartu EN 14342:2013 “Koka grīdas un parkets. Īpašības, atbilstības novērtēšana un marķēšana” saglabāšanu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī ar ierobežojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 305/2011 (OV 2017, L 21, 113. lpp.), otrkārt, Komisijas Lēmumu (ES) 2017/145 (2017. gada 25. janvāris) par to, lai atsauci uz saskaņoto standartu EN 14904:2006 “Sporta laukumu segumi — Segumi universālām sporta zālēm — Specifikācija” Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī saglabātu ar ierobežojumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 305/2011 (OV 2017, L 22, 62. lpp.), treškārt, Komisijas 2017. gada 10. marta paziņojumu saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK, īstenošanu (OV 2017, C 76, 32. lpp.), ciktāl tajā ir atsauce uz saskaņotajiem standartiem EN 14342:2013 un EN 14904:2006, ceturtkārt, Komisijas 2017. gada 11. augusta paziņojumu saistībā ar Regulas Nr. 305/2011 īstenošanu (OV 2017, C 267, 16. lpp.), ciktāl tajā ir atsauce uz saskaņotajiem standartiem EN 14342:2013 un EN 14904:2006, piektkārt, Komisijas 2017. gada 15. decembra paziņojumu saistībā ar Regulas Nr. 305/2011 īstenošanu (OV 2017, C 435, 41. lpp.), ciktāl tajā ir atsauce uz saskaņotajiem standartiem EN 14342:2013 un EN 14904:2006, un, sestkārt, Komisijas 2018. gada 9. marta paziņojumu saistībā ar Regulas Nr. 305/2011 īstenošanu (OV 2018, C 92, 139. lpp.), ciktāl tajā ir atsauce uz saskaņotajiem standartiem EN 14342:2013 un EN 14904:2006.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 195, 19.6.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Aldridge u.c./Komisija

(Lieta T-319/17) ⁽¹⁾

(Civildienests — Pagaidu darbinieki — OLAF — Uz nenoteiktu laiku noslēgts līgums — OLAF direktora lēmums par vienīgās pārkvalificēšanas augstākā pakāpē izveidi — Lūgums par ikgadējās pārkvalificēšanas veikšanas uzsākšanu — Vispārīgs pasākums — Termins prasības celšanai — Termina sākums — Publicēšana internetā — Nepieņemamība)

(2019/C 187/75)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Adam Aldridge (Schaerbeek, Beļģija) un 32 citi prasītāji, kuru vārdi ir ietverti spieduma pielikumā (pārstāvji: S. Rodrigues, A. Tymen un A. Champetier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji — L. Radu Bouyon un M. Mensi, vēlāk — L. Radu Bouyon un G. Berscheid)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ģenerāldirektora 2016. gada 15. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāju lūgums par ikgadējās pārkvalificēšanas veikšanas uzsākšanu, kā arī OLAF ģenerāldirektora 2017. gada 13. februāra lēmumu, ar kuru tika noraidīta sūdzība par 2016. gada 15. jūlija lēmumu un, otrkārt, piespriest atlīdzināt prasītājiem iespējami nodarīto mantisko un morālo kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Adam Aldridge un citi Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) pagaidu darbinieki un bijušie pagaidu darbinieki, kuru vārdi ir ietverti pielikumā, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 249, 31.7.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Qualcomm un Qualcomm Europe/Komisija

(Lieta T-371/17) ⁽¹⁾

(Konkurence — Mikroshēmojumu, ko plaša sabiedrība izmanto elektroniskajās ierīcēs, tirgus — Administratīvais process — Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts un 24. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Lēmums par informācijas pieprasīšanu — Pienākums norādīt pamatojumu — Pieprasītās informācijas nepieciešamība — Samērīgums — Pierādīšanas pienākums — Pašapsūdzības aizlieguma princips — Labas pārvaldības princips)

(2019/C 187/76)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornija, Savienotās Valstis), Qualcomm Europe, Inc. (Sakramento, Kalifornija, Savienotās Valstis) (pārstāvji: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato un M. Davilla, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: H. van Vliet, G. Conte, M. Farley un C. Urraca Cavedes)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 31. marta lēmumu C(2017) 2258 final par procesu saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta un 24. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanu lietā AT.39711 — Qualcomm (ekskluzivitātes maksājumi).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Qualcomm, Inc. un Qualcomm Europe, Inc. atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesāšanās izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 256, 7.8.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Inditex/EUIPO — Ansell (“ZARA TANZANIA ADVENTURES”)

(Lieta T-655/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ZARA TANZANIA ADVENTURES” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ZARA” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts) — Netaisnīgi gūts labums no agrāku preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas — Agrāku preču zīmju atšķirtspējai vai reputācijai radīts kaitējums)

(2019/C 187/77)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Industria de Diseño Textil, SA (Inditex)* (Arteixo, Spānija) (pārstāvji: G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda un E. Armero Lavie, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: V. Ruzek)

Pārējie procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki: Zainab Ansell un Roger Ansell (Moshi, Tanzānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 5. jūlija lēmumu apvienotajās lietās R 2330/2011-2 un R 2369/2011-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Industria de Diseño Textil*, no vienas puses, un *Ansell k-dzi* un *Ansell k-gu*, no otras puses.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2017. gada 5. jūlija lēmumu apvienotajās lietās R 2330/2011-2 un R 2369/2011-2, ciktāl Apelācijas padome daļēji ir apmierinājusi *Ansell k-dzes* un *Ansell k-ga* apelācijas sūdzību (lieta R 2369/2011-2) un ir ļāvusi reģistrēt pieteikto preču zīmi attiecībā uz minētā lēmuma rezolutīvās daļas 3. punktā uzskaitītajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 39. un 43. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam *Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgumam* par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) EUIPO sedz savus, kā arī atļūdzina *Industria de Diseño Textil, SA (Inditex)* tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 402, 27.11.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Kiku/CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (“Pinova”)

(Lieta T-765/17) ⁽¹⁾

(Augu šķirnes — Spēkā neesamības atzīšanas process — Ābeļu šķirne “Pinova” — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana — Šķirnes jaunums — Regulas (EK) Nr. 2100/94 10. pants — Pierādīšanas pienākums — Regulas Nr. 2100/94 76. pants — Faktu pārbaude, ko CPVO veic pēc savas iniciatīvas)

(2019/C 187/78)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kiku GmbH (Girland, Itālija) (pārstāvji: G. Württenberger un R. Kunze, advokāti)

Atbildētājs: Kopienas Augu šķirņu birojs (pārstāvji: M. Ekvad, F. Mattina un O. Lamberti, pārstāvji, kuriem palīdz A. von Mühlendahl un H. Hartwig, advokāti)

Otra procesa CPVO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Drēzdene, Vācija) (pārstāvji: sākotnēji T. Leidereiter, vēlāk — B. Lorenzen, advokāti)

Priekšmets

Prasība par CPVO Apelācijas padomes 2017. gada 16. augusta lēmumu (lieta A 005/2016) attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Kiku un Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Kiku GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 22, 22.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 9. aprīļa spriedums — Zitro IP/EUIPO (“PICK & WIN MULTISLOT”)

(Lieta T-277/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “PICK & WIN MULTISLOT” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 187/79)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zitro IP Sàrl (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: A. Canela Giménez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 14. marta lēmumu lietā R 978/2017-4 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma "PICK & WIN MULTISLOT" kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Zitro IP Sàrl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 231, 2.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedums — AV/Komisija

(Lieta T-303/18 RENV) (¹)

(Civildienests — Pagaidu darbinieki — Pieņemšana darbā — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 13. pants — Medicīniskā pārbaude pirms pieņemšanas darbā — Medicīniskajā pārbaudē sniegtas nepilnīgas ziņas — Ieinteresētās personas nenorādīta slimība — Slimība, ko vēlāk konstatējusi institūcija, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 32. pants — Medicīniskas atrunas uz pieciem gadiem piemērošana ar atpakaļejošu spēku — Vēršanās invaliditātes komitejā — Saprātīgs termiņš — Atbildība — Morālais kaitējums)

(2019/C 187/80)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AV (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Bohr un L. Vernier)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas 2014. gada 16. septembra lēmumu, ar kuru šīs iestādes institūcija, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, nolēma prasītājam piemērot Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 32. pantā paredzēto medicīnisko atrunu un nepiešķirt invaliditātes pabalstu, un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, kas tam esot radies saistībā ar šo lēmumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Noraidīt atcelšanas prasījumus.
- 2) Piespriest Eiropas Komisijai izmaksāt AV summu 3000 EUR apmērā.

- 3) Noraidīt pārējos prasījumus par morālā kaitējuma kompensāciju.
- 4) AV un Komisija katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar sākotnējo tiesvedību Eiropas Savienības Civildienesta tiesā lietā F-91/15 un tiesvedību pēc lietas nodošanas atpakaļ šai tiesai lietā T-303/18 RENV.
- 5) AV sedz savus tiesāšanās izdevumus pats un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā lietā T-701/16 P.

(¹) OV C 406, 7.12.2015. (lieta sākotnēji bija reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-91/15 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 2016. gada 1. septembrī).

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Fomanu/EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Taureņa attēls)

(Lieta T-323/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kurā attēlots taurenis — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Daļēja atcelšana — Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punkts — Regulas 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts)

(2019/C 187/81)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Vācija) (pārstāvis: S. Reichart, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: R. Manea un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Fujifilm Imaging Germany GmbH & Co. KG (Willich, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 16. marta lēmumu lietā R 2241/2016-2 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Fujifilm Imaging Germany un Fomanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Fomanu AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 240, 9.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Pharmadom/EUIPO — Objectif Pharma (“WS wellpharma shop”)

(Lieta T-403/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “WS wellpharma shop” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “WELL AND WELL” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 187/82)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pharmadom (Boulogne–Billancourt, Francija) (pārstāvis: M.–P. Dauquaire, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: S. Pétrequin un A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Objectif Pharma (Vandoeuvre–lès–Nancy, Francija) (pārstāvis: A. Nappey, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 23. marta lēmumu lietā R 1448/2017-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Pharmadom un Objectif Pharma.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Pharmadom atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 301, 27.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 3. aprīļa spriedums — NSC Holding/EUIPO — Ibercondor (“CONDOR SERVICE, NSC”)

(Lieta T-468/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CONDOR SERVICE, NSC” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “IBERCONDOR” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Konkrētā sabiedrības daļa — Pakalpojumu līdzība — Apzīmējumu līdzība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 187/83)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Hamburga, Vācija) (pārstāvis: M. Eichhorst, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: A. Söder)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Ibercondor, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis: A. Canela Giménez, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 28. maija lēmumu lietā R 2440/2017-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Ibercondor Barcelona SA un NSC Holding.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) NSC Holding GmbH & Cie. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 328, 17.9.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums — Užstato sistemos administratorius/EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Pudeles ar bultu attēlojums)

(Lieta T-477/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo pudeli ar bultu, reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo skārdeni, pudeli un bultu, reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 187/84)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Užstato sistemos administratorius VšĮ (Viļņa, Lietuva) (pārstāvis: I. Lukauskienė, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: P. Sipos un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Berlīne, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. maija lēmumu lietā R 2203/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp DPG Deutsche Pfandsystem un Užstato sistemos administratorius.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Uzstato sistemos administratorius VŠĮ atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 341, 24.9.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 3. aprīļa spriedums — Medrobotics/EUIPO (“See More. Reach More. Treat More.”)

(Lieta T-555/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “See More. Reach More. Treat More.” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 187/85)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Medrobotics Corp. (Raynham, Masačūsetsa, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: B. Bittner un U. Heinrich, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguinal un H. O'Neill)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 18. jūlija lēmumu lietā R 463/2018-2 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “See More. Reach More. Treat More.” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Medrobotics Corp. atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 427, 26.11.2018.

Prasība, kas celta 2019. gada 8. aprīlī — SJ/Komisija**(Lieta T-701/18)**

(2019/C 187/86)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: SJ (pārstāvis: J. MacGuill, Solicitor, un E. Martin-Vignerte, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas atteikumu piešķirt piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, kas veikts ar 2018. gada 4. oktobra apstiprinošo lēmumu C(2018) 6642 *final* un paziņots prasītājai 2018. gada 8. oktobrī;
- attiecībā uz tiesāšanās izdevumiem piespriest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam vai atbildētājai segt prasītājas tiesāšanās izdevumus, ja tās prasījumi tiktu apmierināti.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja, balstoties uz vispārīgo nepublicēšanas prezumpciju, faktiski ir pārnesusi pierādīšanas pienākumu un uzlikusi prasītājai neiespējamu pierādīšanas pienākumu, kas esot pretrunā minētajai judikatūrai.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz sevišķu sabiedrības interešu esamību, pārkāpjot principus, kas izriet no attiecīgās judikatūras.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001 L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 21. martā — Exxonmobil Petroleum & Chemical/ECHA**(Lieta T-177/19)**

(2019/C 187/87)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Exxonmobil Petroleum & Chemical BVBA (Antverpene, Beļģija) (pārstāvji: M. Navin-Jones, Solicitor, un A. Kołtunowska, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt 2019. gada 15. janvārī publicēto ECHA Lēmumu Nr. ED/88/2018 par vielu, kas rada lielas bažas, iekļaušanu to kandidātvielu sarakstā, kuras eventuāli tiks iekļautas XIV pielikumā, ciktāl tas attiecas uz fenantrēnu; un
- piespriest atbildētājam atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā par fenantrēna ļoti noturīgajām īpašībām un pārsniegusi savu kompetenci, kā arī pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ 59. pantu ar to, ka tā:
 - paļāvusies uz konstatējumu dalībvalstu komitejas 2009. gada apliecinotajā dokumentā par fenantrēna kā augstas temperatūras akmeņogļu darvas sastāvdaļas ļoti noturīgajām īpašībām, bet nav izvērtējusi tās rīcībā esošo informāciju, līdz ar to pārņemot šajā apliecinotajā dokumentā pieļautās kļūdas;
 - izdarījusi secinājumus par fenantrēna ļoti noturīgajām īpašībām, kādus, balstoties uz izmantotajiem pierādījumiem, nebūtu iespējams izdarīt;
 - nav ņēmusi vērā pieejamos pierādījumus, kas būtu izraisījuši nopietnus jautājumus par ESAO 308 pētījumā par fenantrēnu ietvertās ūdens un nogulu simulācijas ticamību un ārkārtēju konservatīvismu;
 - nav ņēmusi vērā informāciju, ar kuru apšaubīts aprēķins, kas izmantots, lai ESAO 308 pētījuma rezultātus koriģētu atbilstoši temperatūrai;
 - nav novērtējusi jaunus pierādījumus par fenantrēna noturīgumu, kuri tai būtu darīti pieejami sabiedriskās apspriešanas laikā; un
 - nav ņēmusi vērā visu nozīmīgo informāciju, izsverot fenantrēna noturīgo īpašību konstatēšanai izmantojamus pierādījumus, konkrēti, informāciju par fenantrēna fotodegradāciju, šķīšanu un izgarošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka līdz ar apstrīdētā akta pieņemšanu atbildētāja ir pārkāpusi Eiropas Savienības tiesībās nostiprināto samērīguma principu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 29. martā — Zubedi/Padome**(Lieta T-186/19)**

(2019/C 187/88)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Khaled Zubedi* (Damaska, Sīrija) (pārstāvji: *M. Lester*, QC un *M. O’Kane*, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2019/87 (2019. gada 21. janvāris) ⁽¹⁾ un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/85 (2019. gada 21. janvāris) ⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz prasītāju; un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza vienu pamatu, apgalvojot, ka atbildētāja esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, attiecinot uz prasītāju Eiropas Savienības ierobežojošos pasākumus pret Sīriju.

Prasītājs ir iekļauts Padomes Īstenošanas lēmumā (KĀDP) 2019/87 un Padomes Īstenošanas regulā (ES) 2019/85, pamatojoties uz to, ka viņš esot viens no Sīrijas veiksmīgo uzņēmēju grupas, kuri visi saskaņā ar atbildētājas teikto gūst lielu peļņu no prezidenta Asada režīma vai šī režīma atbalsta, veidojot partnerību ar valsts atbalstītiem uzņēmumiem, lai attīstītu zemesgabalus, kas ekspropriēti Sīrijas konflikta rezultātā pārvietotajām personām. Attiecībā uz prasītāju tā noteikti neesot taisnība, iekļaušanas kritēriji neesot izpildīti un atbildētāja esot balstījies uz nepietiekamu pamatojumu.

⁽¹⁾ Padomes Īstenošanas lēmums (KĀDP) 2019/87 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV L 181, 21.1.2019, 13. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Īstenošanas regula (ES) 2019/85 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV L 181, 21.1.2019, 4. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 3. aprīlī — Haikal/Padome**(Lieta T-189/19)**

(2019/C 187/89)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Maen Haikal* (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: *Stanislav Koev*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu pilnā apmērā, kā arī atzīt par pamatotu tajā minēto juridisko pamatojumu;
- atzīt, ka apstrīdētie tiesību akti var tikt daļēji atcelti;
- daļēji atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/87 (2019. gada 21. janvāris), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, ciktāl tas attiecas uz *Maen Haikal*;
- daļēji atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/85 (2019. gada 21. janvāris), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā, ciktāl tā attiecas uz *Maen Haikal*;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt visus prasītāja tiesāšanās izdevumus, izmaksas, honorārus un citus izdevumus, kas saistīti ar viņa juridisko pārstāvību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats: Padomes pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde — Cilvēktiesību aizsardzības konvencijas (ECPAK) 6. pants, Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 296. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants.
2. Otrais pamats: Noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības un samērīguma principu pārkāpums — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. pants.
3. Trešais pamats: Tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpums — ECPAK 6. un 13. pants, LESD 215. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 47. pants.
4. Ceturtais pamats: Padomes kļūda vērtējumā.
5. Piektais pamats: Tiesību uz īpašumu, samērīguma principa un ekonomiskās brīvības pārkāpums — ECPAK Papildu protokola 1. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants.
6. Sestais pamats: Tiesību uz atbilstošiem dzīves apstākļiem pārkāpums — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 2. un 4. pants, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 3. un 25. pants.
7. Septītais pamats: Tiesību uz reputācijas aizsardzību būtisks pārkāpums — ECPAK 8. pants un 10. panta 2. punkts.

Prasība, kas celta 2019. gada 5. aprīlī — Le Pen/Parlaments**(Lieta T-211/19)**

(2019/C 187/90)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki*Prasītājs: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francija) (pārstāvis: F. Wagner, advokāts)*

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2019. gada 12. marta lēmumu P8_TA-PROV(2019)0136 par pieteikumu 2018/2247(IMM) par prasītāja imunitātes atcelšanu, ar kuru faktiski atcelta prasītāja imunitāte;
- piespriest Parlamentam atfidzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā (OV 2010, C 83, 266. lpp.) 9. panta, Eiropas Parlamenta Reglamenta (OV 2005, L 44, 1. lpp.) 5. panta 1. un 5. punkta un paziņojumu deputātiem Nr. 11/2003 un 11/2016 pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota procedūras nepareizā izmantošana. Prasītājs uzskata, ka, piekrītot prasītāja parlamentārās imunitātes atcelšanai, Parlaments esot ļāvis Francijas izmeklētājtiesnesim aizstāt Parlamenta ģenerālsēkretāru laikposmā no 2009. līdz 2014. gadam, tādējādi pārkāpjot Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu 68. panta 1. punktu, ar kuru ģenerālsēkretāram esot piešķirtas ekskluzīvas pilnvaras lemt par nepamatoti maksājumiem un uzdot sagatavot izpildu dokumentu pret attiecīgo Eiropas Parlamenta deputātu.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana, procedūras nepareizā izmantošana un saprātīga kriminālvajāšanas uzsākšanas termiņa pārkāpums. Prasītājs apgalvo, ka Parlaments esot pieļāvis procedūras nepareizu izmantošanu, kas esot ietekmējusi prasītāja tiesību uz aizstāvību īstenošanu, jo pēc gandrīz trīs deputāta pilnvaru termiņiem, kuru laikā nebija nevienas sūdzības no Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra puses, prasītājs nav uzskatījis par nepieciešamu saglabāt pierādījumus par viņa palīgu darbu un tagad viņam nav atbilstošu līdzekļu, lai sniegtu atbildi tiesnesim.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota paziņojuma deputātiem Nr. 11/2016 43. punkta pārkāpums, ciktāl kriminālvajāšanas pamatā esošais mērķis ir apgrūtināt deputātu, kas pārstāv vienu no galvenajām opozīcijas partijām Parlamentā, darbību.

Prasība, kas celta 2019. gada 8. aprīlī — AW/Parlaments**(Lieta T-213/19)**

(2019/C 187/91)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AW (pārstāvji: L. Levi un S. Rodrigues, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt atbildētāja 2018. gada 7. augusta lēmumus, ar kuriem noraidīti prasītāja lūgumi atzīt par arodslimībām divas slimības (sāpes mugurā un stresa izraisīta nātrene), kā arī, ja nepieciešams, atcelt 2019. gada 19. februāra lēmumu, ar kuru atbildētājs noraidīja sūdzību, ko prasītājs 2018. gada 16. oktobrī bija iesniedzis par 2018. gada 7. augusta lēmumiem;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Kopīgo noteikumu par Eiropas Kopienu ierēdņu apdrošināšanu nelaimes gadījumiem un arodslimībām (turpmāk tekstā — “Kopīgie noteikumi”) 22. panta 3. punkta pārkāpums ārstu komisijas pieļauto procesuālo pārkāpumu dēļ.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Kopīgo noteikumu 22. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpums, jo ārstu komisija ir rīkojusies nevis neatkarīgi, bet gan saskaņā ar Parlamenta norādījumiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 9. aprīlī — Vinos de Arganza/EUIPO — Nordbrand Nordhausen (“ENCANTO”)**(Lieta T-239/19)**

(2019/C 187/92)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vinos de Arganza, SL (Torral de los Vados, Spānija) (pārstāvis: L. Broschat García, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrais procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "ENCANTO" reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 542 251

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 17. janvāra lēmums lietā R 392/2018-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt iebildumu;
- atļaut reģistrēt pieteikto preču zīmi;
- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 10. aprīlī — Spānija/Komisija

(Lieta T-241/19)

(2019/C 187/93)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis: A. Rubio González)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 19. decembra lēmumu par valsts atbalstu SA.34914 (2013/C), ko īstenojusi Apvienotā Karaliste saistībā ar Gibraltāra uzņēmumu ienākuma nodokļa režīmu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo neesot pareizi piemērots teritoriālās selektivitātes kritērijs.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisijas rīcībā bija dati un informācija, kas apliecina teritoriālā ziņā selektīva valsts atbalsta esamību, un šim apstāklim esot vajadzējis Komisijai radīt šaubas par atbalsta selektīvo tvērumu. Ņemdamā vērā tikai materiālās selektivitātes kritēriju, Komisija esot izdarījusi kļūdainus secinājumus, jo eksistējot vai varot eksistēt vairāk atbalsta nekā faktiski identificēts apstrīdētajā lēmumā.
2. Otrais pamats ir par to, ka esot pārkāpts LESD 296. pants, jo apstrīdētais lēmums esot akts, kurā formāli trūkst pamatojuma un vajadzīgā izvērtējuma jautājumā par selektivitāti.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Komisija nepamato, kāpēc tā noraida argumentus, ko visā procedūras gaitā Spānijas Karaliste klāstījusi jautājumā par selektivitāti. Šis lēmums esot akts, kuram trūkst pamatojuma pēc būtības, jo tajā esot nepareizi interpretēts Pirmās instances tiesas 2008. gada 18. decembra spriedums, *Government of Gibraltar/Komisija*, T-211/04 un T-215/04, EU:T:2008:595. Tā kā Tiesa ir atcēlusi šo spriedumu (ar 2011. gada 15. novembra spriedumu Komisija un Spānija/*Government of Gibraltar* un Apvienoto Karalisti, C-106/09 P un C-107/09 P, EU:C:2011:732), tika atjaunots no Komisijas 2004. gada 30. [marta] Lēmuma 2005/261/EK izrietošais kritērijs, šo kritērija maiņu nekādi nepamatojot.

Prasība, kas celta 2019. gada 12. aprīlī — Karpeta-Kovalyova/Komisija

(Lieta T-249/19)

(2019/C 187/94)

Tiesvedības valoda: angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marina Karpeta-Kovalyova (*Woluwe Saint Pierre*, Beļģija) (pārstāvis: S. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt abus apstrīdētos lēmumus, lai Eiropas Komisija pārvērtētu prasītājas statusu un piešķirtu tai ekspatriācijas pabalstu, dienas naudu, iekārtošanās pabalstu, segtu ceļa izmaksas un pārcelšanās izdevumus dienesta uzsākšanas sakarā;
- piespriest atbildētājai segt pašai savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka esot kļūdaini interpretēts Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts attiecībā uz pastāvīgās dzīvesvietas definēšanu, jo apstrīdētajos lēmumos netika ņemts vērā prasītājas laulātā diplomātiskais statuss lielākajā daļā no 5 gadu laikposma, kas beidzas 6 mēnešus pirms viņa uzsāka savu dienestu, un tajos tika ņemti vērā prasītājas pagaidu līgumi, kuri tai bija laikā, kad viņas ģimene atgriezās mītnes zemē.
2. Otrais pamats ir par apstrīdētajā lēmumā pieļauto acīmredzamo kļūdu novērtējumā, jo tajā, balstoties uz nepamatotiem pieņēmumiem, neesot ņemti vērā fakti, kas neapstrīdami un neapšaubāmi pierāda visas mājsaimniecības pārcelšanu atpakaļ uz prasītājas mītnes valsti.

Prasība, kas celta 2019. gada 15. aprīlī — Tradición CZ/EUIPO — Rivero Argudo (“TRADICIÓN CZ, S.L.”)

(Lieta T-250/19)

(2019/C 187/95)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Spānija) (pārstāvis: M. Aznar Alonso, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “TRADICIÓN CZ, S.L.” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 14 977 045

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 4. februāra lēmums lietā R 257/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apturēt šo tiesvedību līdz galīgā nolēmuma pieņemšanas atcelšanas procesā attiecībā uz pretstatīto preču zīmi 7272594 “RIVERO CZ” EUIPO procesā 33785-C;
- atzīt par pamatotu pirmo prasības pamatu un atcelt apstrīdēto lēmumu, atzīstot, ka nepastāv sajaukšanas iespēja starp pretstatītām preču zīmēm;
- Pakārtoti un kumulatīvi, atzīt par pamatotu otro prasības pamatu un atcelt apstrīdēto lēmumu, atzīstot, ka nepastāv sajaukšanas iespēja starp pretstatītām preču zīmēm attiecībā uz 35. klasē ievērtajiem etiķu un misu pārdošanas pakalpojumiem;
- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, gadījumā, ja tā iestāsies šajā procesā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 18. aprīlī — Baustoffwerke Gebhart & Söhne/EUIPO (“BIOTON”)

(Lieta T-255/19)

(2019/C 187/96)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Aichstetten, Vācija) (pārstāve: E. Strauß, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BIOTON” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 746 009

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2019. gada 20. februāra lēmums lietā R 1887/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un atļaut publicēt Eiropas Savienības preču zīmes "BIOTON" reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām reģistrācijai pieteiktajām precēm;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai *EUIPO*, uzliekot pienākumu grozīt apstrīdēto lēmumu un apmierināt Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 17 746 009 "BIOTON" reģistrācijas pieteikumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV